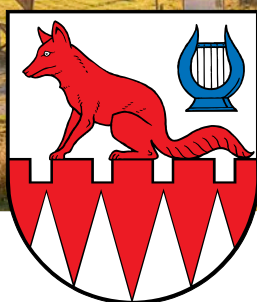

HUKVALDSKÝ OBČASNÍK

září 2025

OBSAH OBČASNÍKU ZÁŘÍ 2025

Z obce

Slovo starosty	3
Z jednání Rady obce Hukvaldy	4
Výzva občanům – likvidace jmelí na stromech	5
Senior Taxi	6
ENERKOM Pobeskydí přináší energii do rukou obcí i občanů	7

Ze Základní školy a Mateřské školy Leoše Janáčka

Školní rok 2025/2026 v Základní škole a Mateřské škole Leoše Janáčka zahájen	8
Naše škola slaví 45 let – přijďte oslavit výročí s námi!	10
Pozvánka na oslavu 45 let od otevření nové budovy školy	11

Obecní knihovna informuje

Knihovna v novém	12
Nové knihy v našem fondu	13
Nový semestr Univerzity třetího věku	14
Pozvánka na autorské čtení s Martinem Holexou	15

Nadace Leoše Janáčka

Bliží se zahájení rekonstrukce v Janáčkově rodném domě	16
Ukvalské písně u Janáčků	17

Svatováclavský hudební festival

Mozart a Dvořák v Hukvaldském dvoře	18
-------------------------------------	----

Turistické informační centrum

Pozvánka na výstavu Inspirace Janáčkovým krajem	19
---	----

SDH Hukvaldy

Memoriál Vladimíra Adamovského a 8. kolo netradiční ligy v požárním sportu	20
--	----

SDH Rychaltice

Krajské kolo dorostenek	21
Tradiční hasičská víkendovka	21
Pozvánka na Masarykovu vatra 2025	22

Futsal Růžové Tlapičky Hukvaldy

Penaltový král 2025	23
---------------------	----

Skauti

Liščí puták na Kokořínsko/Roverky 10.-12.7.2025	24
Tábor Březí 28. 6. -19. 7. 2025 – skauti Hukvaldy	26
Kocouří puták do Žďárských vrchů 11. -12. 7. 2025	28
Pirátský tábor s Trojlístkem	29

Klub seniorů

Z činnosti Klubu seniorů Hukvaldy v prvním pololetí	30
---	----

TJ Sokol Hukvaldy – Tenis

Tenisový tábor	32
----------------	----

Klub Českých Turistů Hukvaldy

Připravované akce KČT podzim 2025	33
Cyklovýlet „z Hlučína domů“	33
Cyklistický zájezd Mostecko – 18. – 22. 6. 2025	34
Zájezd pro rodiče a děti - Maninská Tiesňava	36

Tatra Veterán Rallye

Mezinárodní Tatra Veterán Rallye Beskydy 2025	37
---	----

Rozhovor

Motorová pila, kytara, tužka a pero – to je svět Martina Holeyx	38
---	----

Spolek Hukvaldský potlach

Pozvánka na divadelní představení	41
-----------------------------------	----

Rock bike fest

(Punk) Rock Bike Fest 2025	42
----------------------------	----

Povídka na pokračování

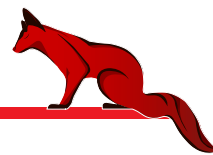
Zabijačka	44
-----------	----

Příspěvky občanů

Poděkování Libora Kollera	47
Jak vznikla naše pohádková kniha z Beskyd	48
Poděkování Marcely Hillové	48

Inzerce

Podzimní fotosoutěž s Hukvaldským dvorem	51
--	----

SLOVO STAROSTY

LUDEK BUJNOŠEK, STAROSTA

Vážení spoluobčané,

s příchodem září se po prázdninách žáci a studenti vrací do školních lavic a jejich rodiče do pravidelného rytmu. Nový školní rok je vždy příležitostí k novým začátkům – přeji proto všem žákům, pedagogům i rodičům hodně energie, radosti a úspěchů. Zároveň bych Vás rád pozval k oslavám 45 let od otevření nové budovy naší školy, kde se chystá pestrý program pro žáky, absolventy, rodiče i přátele školy.

Léto je tou největší stavební sezónou – a na území obce probíhá řada projektů, o kterých vás pravidelně informuju. Pokračuje výstavba chodníku v Dolním Sklenově směrem na Rychaltice. První etapa měla být dokončena v polovině září, drobné nedodělky se budou řešit v nejbližších dnech, druhá etapa bude pokračovat do května 2026.

Dále se rozvíjí projekty fotovoltaiky na obecních budovách – na budově obecního úřadu je již nainstalována elektrárna o výkonu 30 kWp včetně bateriového úložiště. Na základní škole probíhají stavební úpravy pro technologii elektrárny o výkonu 50 kWp, také s bateriovým úložištěm. Podobný projekt čeká i hasičárna v Rychalticích – před pár dny začala demontáž střechy, ošetření krovu a následná pokládka nové krytiny s instalací panelů. Všechny tyto projekty mají být hotovy do konce října 2025.

Připravují se rovněž další stavební akce – výběrové řízení na rekonstrukci infocentra v rodném domě Leoše Janáčka. Aby infocentrum nemuselo být zavřeno, na nějaký čas se přestěhuje do přízemí obecního úřadu, do obřadní síně, jelikož obec již může využívat novou síň v Hukvaldském dvoře. O celé rekonstrukci se více dočtete dále v občasníku. Čeká nás také zahájení stavby protipovodňové stěny u bývalých zahrádek – půjde o čtyřicetimetrový úsek, který zhotoví společnost Lesostavby z Frýdku-Místku.

Dále pokračují práce na projektové dokumentaci bývalé sýpky. V Krnalovicích se připravuje oprava komunikace a v lokalitě u chodníku na Drázkách řešíme zprovoznění dešťové kanalizace, která je z betonových rour. Ta je ucpaná a vzhledem k tomu, že vede v blízkosti kořenového systému vzrostlých stromů, nelze opravu provést běžným výkopem. Postupuje se proto složitěji – po jednotlivých úsecích pomocí tlakové technologie, tzv.

„krtka“. Tam, kde stroj nedosáhne, je nutné vybudovat kontrolní šachtu a pokračovat v čištění proti spádu potrubí.

Na základě podnětů občanů a zkušeností z okolních obcí připravujeme spuštění služby Senior taxi, která usnadní dopravu starším spoluobčanům k lékaři či na úřady. V Hukvaldském dvoře, v budově bývalého kravína byl zahájen provoz pobočky ZUŠ Frenštát pod Radhoštěm.

Ještě bych Vás rád pozval na připravovaný koncert v rámci Svatováclavského hudebního festivalu, který k nám na Hukvaldy zavítá vůbec poprvé. Koncert bude v Hukvaldském dvoře.

Naskytla se nám, jako obci možnost přeshraniční spolupráce s městem Turzovka. Cílem projektu je podpora cestovního ruchu, mimo jiné spojená i s výstavbou kaple v Krnalovicích, dovybavení Dřevěnky na Hukvaldech. Pokud se vše podaří domluvit, celá spolupráce bude zahrnovat i tvorbou filmu o dřevěných stavbách nejen na Hukvaldech, chystá se také mobilní aplikace s trasami po Hukvaldech, Turzovce a okolí, aplikace bude doplněná o prvky virtuální reality a vzdělávací kvízy.

Přeji vám klidný a barevný podzim.

Z JEDNÁNÍ RADY OBCE HUKVALDY

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA

Rada obce se sešla v termínech 16. 6., 7. 7., 18. 7., 25. 8. 2025 a projednala tyto nejdůležitější body:

1. Tatra Veteran Car Club Kopřivnice pořádá ve dnech 29. 08. 2025 – 31. 08. 2025 56. ročník Mezinárodní Tatra Veterán Rallye Beskydy 2025 a v této souvislosti žádá o možnost umístit průjezdní kontrolu na parkovišti u fotbalového hřiště dne 30. 08. 2025 od 10:00 do 13:00. Členové rady obce souhlasí s umístěním průjezdní kontroly, občerstvení zajišťovat nebudeme, s organizací pomohou členové SDH Hukvaldy;
2. schvaluje uzavření dodatku č. 2 s městem Brušperk, obcemi Fryčovice, Krmelín, Staříč a Starou Vsí nad Ondřejnicí k veřejnoprávní smlouvě na zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a dalších úkolů dle zákona o obecní policii nebo zvláštních zákonů s Obecní policií Hukvaldy. Předmětem dodatku č. 2 je změna částky za strážníka, trvání smlouvy na dobu neurčitou a příjem ze všech pokut jde obci Hukvaldy;
3. schvaluje uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo se společností Kois Arch s.r.o. z Olomouce. Předmětem smlouvy je kompletní projekční a inženýrská činnost vč. vyhotovení projektové dokumentace na stavbu „Nástavba nových prostor družiny ve 3. NP se zázemím pro ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy“ na aktualizaci ceny, navýšení o 111 000 Kč na 1 061 000 Kč bez DPH;
4. schvaluje uzavření dodatku k dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo na realizaci díla „Chodník parkoviště Hukvaldy – Drážky“ se společností COLAS a.s. z Prahy – Vysočany. Předmětem dodatku k dodatku č. 1 je oprava nesprávného odkazu na zařazení nepodstatných změn závazku ze smlouvy, který se nahrazuje správným odkazem na § 222 odst. 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek;
5. bere na vědomí předložené cenové nabídky na zastínění oken v Hukvaldském dvoře – sál, knihovna – a jako nejvýhodnější vybrala nabídku firmy Stínění CZ z Ostravy-Kunčiček za částku 106 258 Kč + DPH;
6. schvaluje přijetí dotace z Operačního programu Spravedlivá transformace 2021–2027 na realizaci projektu „PD pro realizaci nového veřejného prostranství v brownfieldu Hukvaldský dvůr“ ve výši poskytnuté dotace 75 % způsobilých výdajů, maximálně ve výši 1 942 050 Kč. Zároveň schvaluje uzavření smlouvy s Moravskoslezským krajem na realizaci projektu „Instalace FVE na objektech v obci Hukvaldy“, v maximální výši 74,98 % celkových skutečně vynaložených způsobilých výdajů, maximálně ve výši 571 600 Kč, a zároveň schvaluje uzavření smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Moravskoslezského kraje „Vouchery pro veřejný sektor – příprava projektů v Moravskoslezském kraji“, na realizaci projektu „Instalace FVE na objektech v obci Hukvaldy“, v maximální výši 74,98 % celkových skutečně vynaložených způsobilých výdajů, maximálně ve výši 571 600 Kč;
7. projednala a schválila cenové nabídky na zpracování výběrových řízení a administraci realizace dotačního projektu „Nástavby školní družiny a školního klubu pro obec Hukvaldy od firmy EU LEGAL ADVISORY s.r.o. z Brna a pana Miroslava Švancara z Horních Bludovic a rozhodla takto:
 - » administrace výběrového řízení na zhotovitele stavebních prací – nástavby školní družiny a školního klubu: 40 000 Kč, není plátce DPH, provede pan Miroslav Švancar
 - » výběrové řízení na dodávku IT vybavení: 60 000 Kč, není plátce DPH, provede pan Miroslav Švancar
 - » výběrové řízení na dodávku nábytku: 60 000 Kč, není plátce DPH, provede pan Miroslav Švancar
 - » administrace spojená s realizací projektu: 90 000 Kč, bez DPH, provede EU LEGAL ADVISORY s.r.o.;
8. schválila předloženou cenovou nabídku od firmy AS Parking s.r.o. z Brna-Modřic na pořízení jedné automatické závory, vjezdového terminálu a výjezdového terminálu na parkoviště Hukvaldy, za cenu 220 940 Kč bez DPH;
9. projednala předložené cenové nabídky na realizaci zakázky „Tabulová stěna na soutoku Sklenovského potoka a bezejmenného u RD č. 206“ a jako nejvýhodnější vybrala nabídku firmy Lesostavby Frýdek-Místek a.s. z Frýdku-Místku za částku 827 465,58 Kč + DPH, se kterou uzavřela smlouvu o dílo;
10. projednala nabídku na provozování senior taxi firmou ROSI LOGISTIK s.r.o. ze Slezské Ostravy. byla projednána s tím, že nejdříve bude provedena propagace v Hukvaldském občasníku a ostatních obecních médiích a cca od 1. října 2025 začne fungovat. Služba senior taxi zahrnuje kompletní servis, tedy provoz 1 sdíleným vozidlem v pracovní dny 6:30–14:30, službu dispečinku 6:00–18:00, jednu licenci pro přístup do aplikace za účelem kontroly poskytované služby a veškeré náklady spojené s logistikou (servis, PHM, náhradní vozidla a řidiči atd.). Služba je poskytována kompletně, tedy na klíč. Vše zařídí firma, obec pouze vydá průkazy senior taxi osobám oprávněným využívat službu. Oprávněnými osobami jsou osoby, které dosáhly věku 65 let a více, držitelé

průkazu ZTP a ZTP/P. Obec zaplatí paušální částku ve výši 22 395 Kč vč. DPH/měsíc. Paušální platba klienta činí 30 Kč za 1 jízdu, povolen je 1 doprovod, který neplatí nic. Povolená místa přepravy – Frýdek-Místek, Ostrava, Brušperk, Fryčovice – lékařské ordinace, nemocnice, polikliniky, zdravotní střediska a lékárny, pošty a úřady;

11. schválila uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě na zhotovení projektové dokumentace „Stavba bývalé sýpky v areálu Hukvaldského dvora – zpracování DPS“ s firmou RMBA Architekti s.r.o. z Prahy o dohodě obou smluvních stran na přerušení prací na díle a odpovídající prodloužení smluvního termínu dokončení;
12. souhlasila s přijetím účelového daru příspěvkovou organizací Základní škola a Mateřská škola Leoše Janáčka Hukvaldy v rámci projektu Obědy pro děti Nadace Women for Women ve výši 26 549 Kč pro 5 žáků ve školním roce 2025/2026;
13. projednala a schválila cenovou nabídku na provozování kamer na webových stránkách obce Hukvaldy. Nyní máme 2 kamery přes ipCamlive – parkoviště a hřiště u školy – za cenu 3 300 Kč ročně za 1 kameru. Nově se nabízí možnost koupit aplikaci CamStreamer do kamer za cenu 6 900 Kč za 1 kameru. Cena se cca za 2 roky vyrovná a pak už další náklady nebudou. Aplikaci je možné mezi kamerami měnit podle potřeby, případně dokoupit

i další. Zakoupeny budou aplikace do 4 kamer;

14. souhlasila s přijetím účelového daru příspěvkovou organizací Mateřská škola Leoše Janáčka Hukvaldy v rámci projektu Obědy pro děti Nadace Women for Women ve výši 8 000 Kč pro jedno dítě mateřské školy ve školním roce 2025/2026;
15. projednala a schválila cenové nabídky na měření dozuku – Hukvaldský dvůr – ZUŠ, prostory základní umělecké školy – a jako nejvýhodnější vybrala nabídku firmy Sonic Systems CZ s.r.o. z Ostravy-Zábřehu za cenu 25 500 Kč + DPH;
16. projednala a schválila uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo se společností BENEKOV ESCO s.r.o. z Horního Benešova. předmětem dodatku č. 1 je změna ve fakturaci při realizaci díla „Komunální FVE – Hukvaldy“;
17. projednala a schválila příkazní smlouvu – administrace výběrových řízení – „Rekonstrukce turistického informačního centra a přilehlého venkovního prostoru – stavební práce“ a „Rekonstrukce turistického informačního centra a přilehlého venkovního prostoru – dodávka interiérového vybavení“ s firmou Recte – Petrem Hnízdem z Ostravy za cenu 26 000 Kč, není plátce DPH. Předmětem smluv je administrace výběrových řízení na realizaci obou výběrových řízení.

VÝZVA OBČANŮM – LIKVIDACE JMELÍ NA STROMECH

AUTOR: IVANA HRČKOVÁ, MÍSTOSTAROSTKA

Obec Hukvaldy by ráda požádala prostřednictvím Agentury pro ochranu přírody o dotaci na likvidaci jmelí ze stromů, které se nacházejí na pozemcích obce, ale také na soukromých pozemcích, v zahradách. Proto si znovu dovoluujeme vyzvat občany, pokud mají na svých pozemcích stromy se jmelím, aby se ozvali a poslali fotky s adresou na moji adresu

 mistostarosta@hukvaldy.eu

Nejprve se musí zpracovat projektová dokumentace včetně posouzení stromů, kterou bude provádět odborný pracovník, a ten pak podá i žádost o dotaci. Posouzení bude probíhat v zimních měsících, o dotaci by se žádalo na počátku roku 2026.

Jelikož likvidace jmelí je docela finančně náročná pro obec i pro jednotlivce, budeme vděční občanům za součinnost při nahlašování napadených stromů, neboť nyní máme šanci využít výjimečného dotačního titulu a získat tak peníze na ošetření stromů i u soukromníků.

SENIOR TAXI

AUTOR: LUDEK BUJNOSEK, STAROSTA

Obec Hukvaldy bude **od 1. října 2025** zajišťovat službu Senior Taxi, která usnadní dopravu starším občanům. Služba je určena pro všechny s trvalým pobytem v obci, kteří dovršili 65 let věku. Senior Taxi bude jezdit každý **pracovní den od 6:30 do 14:30** hodin v rámci Hukvald, Fryčovic, Brušperku, Frýdku-Místku a Ostravy.

Senior Taxi zajistí dopravu především do zdravotnických zařízení – k lékařům, na polikliniky, do nemocnic či lékáren,

ale také na poštu či úřady. Prioritu mají návštěvy lékařů.

Pro využití služby je nutné **mít průkaz Senior Taxi**, který Vám vydá obecní úřad na Hukvaldech po vyplnění jednoduchého formuláře a souhlasu se zpracováním osobních údajů (GDPR).

Objednávky budou přijímány na tel. 595 391 148 nejméně den předem, a to od 6:00 do 18:30. Senior musí být

schopen samostatně nastoupit a vystoupit, popřípadě mít s sebou doprovod.

Cena jedné jízdy je 30 Kč, přičemž cesta tam i zpět se počítá jako dvě jízdy (60 Kč). Doprovod je zdarma a počet jízd v jednom měsíci není omezen – záleží na vytíženosti. Platba probíhá v hotovosti přímo u řidiče. Pro platbu je nutné mít nachystanou hotovost ve výši adekvátní k cestovnému.

Senior Taxi

pro občany obcí

Stará Ves nad Ondřejnicí, Krmelín, Fryčovice, Brušperk a Hukvaldy

Od 1. října 2025 v pracovní dny 6:30 – 14:30 hod.

595 391 148

Naše služba nabízí:

Dopravu pro seniory 65+ a ZTP.

Cena za jednu jízdu 30 Kč

(tam a zpět se počítá jako dvě jízdy). Je nutné mít nachystanou hotovost odpovídající výši ceně cestovného.

Prioritu mají návštěvy lékařů a zdravotnických zařízení.

Objednávky telefonicky vždy minimálně den předem.

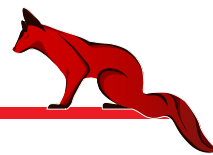
Služba je podmíněna předložením **průkazu Senior Taxi**, který Vám vystaví oproti vyplnění souhlasu o zpracování údajů na Obecním úřadě na Hukvaldech.

Zavezeme Vás do těchto míst:

zdravotnická zařízení, úřady, lékárny a pošty: Hukvaldy, Brušperk, Frýdek-Místek, Ostrava, Krmelín, Fryčovice.

Senior musí být mobilní, nebo mít sebou doprovod na pomoc – doprovod má dopravu zdarma.

SPOLEK ENERKOM POBESKYDÍ PŘINÁŠÍ ENERGII DO RUKOU OBCÍ I OBČANŮ

AUTOR: VLADIMÍR LAMPER (VLADIMIR.LAMPER@ENERKOMPOBESKYDI.CZ, WWW.ENERKOMPOBESKYDI.CZ)

V době rostoucích cen energií a snahy o větší soběstačnost přichází spolek ENERKOM Pobeskydí s řešením, které propojuje moderní technologie, ochranu životního prostředí a ekonomické úspory. Cílem spolku je rozvoj komunitní energetiky, která umožňuje obcím, školám, firmám i domácnostem vyrábět a sdílet mezi sebou levnější energii z obnovitelných zdrojů – především ze slunce. Sdružuje obce z regionu, které chtějí společně budovat stabilní a udržitelný energetický systém. Aktivními členy spolku jsou například obce Třanovice, Střítež, Čeladná, Palkovice, Smilovice, Chotěbuz, Hukvaldy, či město Český Těšín. V roce 2023 ENERKOM Pobeskydí úspěšně získal dotaci z Výzvy NPO č. 7/2023 určenou na založení energetického společenství, což významně urychlilo rozjezd odborných aktivit i konkrétních projektů.

„Chceme, aby energie zůstávala v regionu a sloužila jeho obyvatelům. Komunitní energetika dává smysl ekonomicky i ekologicky,“ říká předseda spolku Vladimír Lamper. „Hlavní motivací k spuštění sdílení elektřiny je určitě „sociální pomoc“ pro komunitu a pro občany. Pokud by měl na komunitní energetiku někdo jiný pohled s cílem postavit si na ní výnosný byznys, určitě by to nebyl správný směr. Zejména

Financováno
Evropskou unií
NextGenerationEU

NÁRODNÍ
PLÁN OBNOVY

Ministerstvo životního prostředí

STATNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Tento projekt je financován Evropskou unií v rámci Národního plánu obnovy.

pro výrobce z obnovitelných zdrojů vidíme velkou pomoc v zapojení se do komunitní energetiky z jednoho hlavního důvodu. Výkupní ceny z jejich obnovitelného zdroje jsou většinou podmíněny burzovními cenami a ty jsou, jak víme, po většinu času, kdy obnovitelný zdroj vyrábí elektřinu, v záporných číslech. Proto umíme výrobcům poskytnout možnost uplatnění jejich vyrobené elektřiny u nás v komunitní energetice, protože jinak by museli své výroby utlumovat a návratnost jejich investic se jen dále prodlužovala. S tím souvisí také možnost využití takto vyrobené energie občany, kteří nemají možnost instalace obnovitelného zdroje, ale zároveň se zajímají o to, jak snížit náklady na elektřinu.“ Starostové zapojených obcí už dnes vidí v členství

v ENERKOM Pobeskydí jasný smysl. Připravují konkrétní projekty – instalace solárních panelů na školách, úřadech, kulturních domech či čističkách odpadních vod. Díky možnosti sdílení energie mezi objekty jedné obce (nebo více obcí v rámci komunity) se otevírají zcela nové možnosti úspor.

„Členství v ENERKOMu Pobeskydí mi především přináší možnost zorientovat se a získat relevantní a aktuální informace o možnostech a využití toho, co nabízí a bude nabízet energetické společenství. A to jak z hlediska výrobce (využití obecních budov a na nich instalovaných FV elektráren), tak z hlediska případného odběratele elektrické energie,“ říká starosta obce Třanovice, Mgr. Jiří Tomiczek. Značné výhody zapojení se do komunitní

energetiky vidí také místostarosta Českého Těšína, pan Ing. Jan Pekař, CFA, MBA. „Komunitní energetika je směr, který bude ze strany evropských a státních institucí silně protěžovaný. Být přítomni zrodu energetického společenství nám dává možnost promlouvat do jeho nastavení a postupně se připravovat na jeho aktivní využívání.“

Spolek se kromě přípravy projektů věnuje také aktivní osvětě – pořádá besedy a informační setkání v jednotlivých obcích, kde vysvětluje principy komunitní energetiky, možnosti zapojení i konkrétní přínosy. Občané i zástupci obcí tak mají možnost získat odpovědi na své otázky a dozvědět se, jaké dotace lze čerpat, jak nakládat s přebytky energie z jejich instalovaných zdrojů a jak může energie zůstat v jejich vlastních rukou. Jedna těchto besed s občany proběhla také na území obce Hukvaldy dne 6. 8. 2025 v nádherných rekonstruovaných prostorách bývalého kravína. Občané tak měli možnost zapojit se do podnětné diskuze a získat odpovědi na své otázky přímo od zdroje.

V případě zájmu o zapojení do komunitní energetiky, sdílení energie nebo více informací se neváhejte obrátit na předsedu spolku ENERKOM Pobeskydí, či navštívit webovou stránku spolku.

ŠKOLNÍ ROK 2025/2026 V ZÁKLADNÍ ŠKOLE A MATEŘSKÉ ŠKOLE LEOŠE JANÁČKA ZAHÁJEN

AUTOR: ALENA LÉVOVÁ, ŘEDITELKA ŠKOLY, FOTO: SVATOPLUK LÉV

V pondělí 1. září 2025 jsme zahájili školní rok tradičně před budovou školy. Za účasti hostů pana starosty Ludka Bujnoška, předsedy školské rady Pavla Reisiga, předsedkyně Sdružení rodičů Hany Czyž a pana faráře Davida Tylečka jsme přivítali nejen stávající žáky školy, ale hlavně naše malé prvňáčky, kterých máme 27. Třídní učitelkou je Kateřina Kociánová a asistentkou pedagoga Ivana Ševčíková. Přivítali jsme také nové učitele, kterými jsou David Kretík a Klára Guňanová.

Celkem máme v základní škole k 1. 9. 2025 zapsáno 270 žáků, z toho se

7 žáků vzdělává v zahraničí a naši školu mají jako školu kmenovou. V mateřské škole je zapsáno 81 dětí.

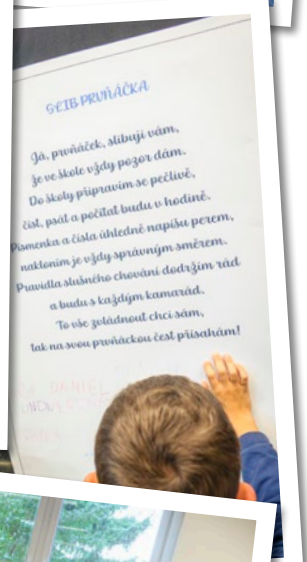
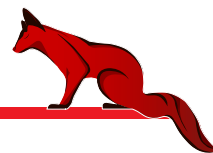
Výuka bude probíhat podle školního vzdělávacího programu „Držím se kořenů života a růstu“.

Opět máme pro žáky připraveny různé aktivity a vzdělávací programy, které jsou v souladu s tímto školním vzdělávacím programem. Také se tradičně zaměříme na přípravu žáků k přijímacím zkouškám z českého jazyka a matematiky. V loňském školním roce naši deváťáci opět dosáhli v matematice a českém jazyce

v testech CERMAT lepších výsledků než je celostátní průměr. Díky finančním prostředkům obce Hukvaldy i v letošním školním roce vyučuje anglický jazyk hodinu týdně v 6. – 8. ročníku rodilý mluvčí Simon Johnson.

V průběhu školního roku budeme také zjišťovat kvalitu vzdělávání celostátními srovnávacími testy SCIO a CERMAT.

V neposlední řadě budeme nadále klást důraz na spolupráci se zákonnými zástupci žáků a ostatními partnery, kteří jsou důležití pro chod školy.

NAŠE ŠKOLA SLAVÍ 45 LET – PŘIJĎTE OSLAVIT VÝROČÍ S NÁMI!

AUTOR: SILVIE JATI, KOORDINÁTORKA OSLAV VÝROČÍ ŠKOLY

Letošní školní rok bude pro naši školu v mnoha ohledech výjimečný.

V těchto dnech se aktivně připravujeme na oslavy 45. výročí otevření nové budovy školy na Hukvaldech. Do příprav se zapojují nejen současní žáci, ale také celý kolektiv základní a mateřské školy a Sdružení rodičů naší školy.

Slavnostní den připadne na **sobotu 11. října**, kdy se **od 12:00** hodin otevrou dveře školy široké veřejnosti. Návštěvníci si budou moci prohlédnout jednotlivé kmenové třídy, odborné učebny, tělocvičnu i výukové pomůcky, se kterými žáci pracují. V každé třídě je přivítají vyučující s připravenými ukázkami činností. Prostorami školy vás navíc ochotně provedou žáci devátých ročníků.

Pokud během návštěvy potkáte dávného spolužáka, jistě rádi využijete příležitosti posedět v improvizované „**retro kavárně**“, kde bude připraveno drobné občerstvení, kroniky, staré fotografie, učebnice či sešity k nahlédnutí a vzpomínání.

Kromě občerstvení nabídneme návštěvníkům také možnost zakoupit **pečlivě připravený Almanach naší školy**. V něm najdete nejen přehled významných událostí posledních let, ale také bohatý obrazový materiál. Fotografie vám připomenou mnoho tváří žáků, učitelů i přátel školy, kteří jsou s jejím životem neodmyslitelně spojeni.

Hlavním bodem oslav bude kulturní program ve společenském sále školy. Na návštěvníky čekají **dvě téměř totožná představení v délce devadesáti minut – odpolední od 13:30 a večerní od 17:30 hodin**. Vystoupí v něm naši současní žáci, bývalí žáci různých generací i profesionální hudební uskupení složené ze studentů jazzového oddělení Janáčkovy konzervatoře v Ostravě.

V neposlední řadě budeme na interaktivních tabulích ve třídách promítat vzpomínková videa z různých školních akcí.

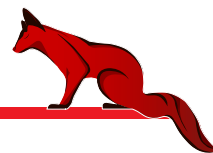
Vzhledem k očekávanému zájmu byl spuštěn **rezervační systém sedadel**, aby si každý návštěvník mohl pohodlně zajistit své místo na zvolený čas. Vstupenky na obě představení je možné zakoupit přes rezervační systém GoOut. Odkaz na nákup je zveřejněn na stránkách školy, můžete také využít QR kód. **Cena vstupenky je 100 Kč** (90 Kč pro školu + 10 Kč servisní poplatek Gooout).

Nákup probíhá obdobně jako v kterémkoliv e-shopu. V prvním kroku si vyberete požadovaná místa, dále zadáte jméno, příjmení, e-mail a telefon, zvolíte způsob platby a odsouhlasíte obchodní podmínky. Po zaplacení vám přijdou na uvedené kontakty vstupenky v elektronické podobě. Ty si můžete vytisknout, nebo při příchodu do sálu zobrazíte na mobilním telefonu QR kódy jednotlivých vstupenek. Po načtení kódu budete vpuštěni do sálu.

Srdečně zveme všechny rodiče, žáky, absolventy, bývalé zaměstnance i přátele školy k oslavě našeho společného výročí. I když mnohdy fotografie svých spolužáků nebo učitelů vidáte na sociálních sítích, nic nenahradí reálná setkání. Přijďte s námi vzpomínat, setkat se s přáteli a užít si pestrý program, který s láskou připravujeme.

↑ **předprodej vstupenek** ↑

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA
LEOŠE JANÁČKA HUKVALDY, P.O.

SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY SVÉ ABSOLVENTY,
PAMĚTNÍKY, SOUČASNÉ ŽÁKY, PEDAGOGY
A PŘÍZNIVCE ŠKOLY NA OSLAVU
U PŘÍLEŽITOSTI

45 LET ŠKOLY

OD SLAVNOSTNÍHO
OTEVŘENÍ NOVÉ BUDOVY
NA
HUKVALDECH

11. 10. 2025

OD 12:00 HODIN
ODPOLEDNÍ PŘEDSTAVENÍ 13:30 - 15:00 NEBO
VEČERNÍ PŘEDSTAVENÍ 17:30 - 19:00 HODIN
VE SPOLEČENSKÉM SÁLE ŠKOLY

PŘIPRAVUJEME ZÁBAVNÝ PROGRAM, KOMENTOVANOU PROHLÍDKU TŘÍD A ODBORNÝCH UČEBEN,
RŮZNÁ VZPOMÍNKOVÁ PŘEKVAPENÍ A BOHATÉ OBČERSTVENÍ. TĚŠÍME SE NA VAŠI ÚČAST!

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V HODNOTĚ 100 KČ ODKAZ ->

KNIHOVNA V NOVÉM

AUTOR: MARKÉTA KOLOŠOVÁ, KNIHOVNICE

Informace o tom, že máme od 5. 5. 2025 otevřeny nové prostory knihovny v Hukvaldském dvoře, snad nemohla nikoho minout. Velkolepé prostory a vybavení na míru lákají k prohlídce množství turistů i kolemjdoucích. A ti nešetří chválou a obdivem.

Knihovnu ovšem nedělá jen její vizuál, i když v tomto případě je „nový kabát“ dost výrazný, měla by být především o lidech, kteří se v ní scházejí či potkávají. Má být komunitním prostorem, jenž je místními vyhledáván a kde je radost trávit čas. Takové by měly být knihovny 21. století a takovou knihovnu se snažíme budovat.

Prostor pro studium, práci i relax

Už dávno neplatí, že si do knihovny chodíme jen půjčovat knihy. Kromě akcí, které jsou zde pořádány, nabízí knihovna i prostor a zázemí pro studium, pro práci nebo pro relax. Můžete si přijít do knihovny popracovat s notebookem, když potřebujete na chvíli změnit prostředí. Můžete si také půjčit notebook přímo v knihovně – aktuálně máme k dispozici dva notebooky pro veřejnost. Můžete si třeba půjčit deskovou hru a rovnou si ji s kamarádem v knihovně zahrát. Máte-li chuť a čas, můžete si přijít do knihovny třeba jen sednout a číst, prolistovat si časopisy nebo si popovídat o knihách. A k tomu všemu si můžete dát třeba kávu nebo čaj (za dobrovolný příspěvek). Protože chceme poskytovat prostor, kde je radost trávit čas.

Co už jsme od května stihli?

V květnu se v knihovně konalo Setkání se spisovatelem Jiřím W. Procházkou, který si přichystal pro žáky druhého stupně ZŠ tři besedy, jejichž ústředním tématem byl komiks a žánr sci-fi a fantasy. Toto setkání proběhlo díky stejnojmennému projektu MAP Frýdek-Místek IV, který setkání organizačně i finančně zaštil. Pro žáky bylo toto setkání vítaným zpestřením, zejména pak jeho přesah do filmového světa, který se s tím komiksovým velmi prolíná.

Využili jsme také větší prostor k tomu, abychom slavnostně uzavřeli další semestr Univerzity třetího věku, v němž jsme se věnovali tématu Osobnosti moderní světové architektury. Pan starosta po zaznění studentské hymny Gaudeamus igitur předal všem absolventům certifikáty o absolvování studia a celé setkání mělo tentokrát nadmíru slavnostní charakter.

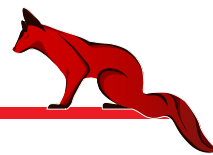
Ani o prázdninách jsme nezháleli. Pokračovali jsme v Knížkohrátkách s robátky, které probíhají jednou měsíčně, stejně tak jsme ani v letním parnu nevynechali Čaj o páté – čtenářský klub pro dospělé. Novinkou pak byla tři setkání s dětmi v rámci prázdninového Tvořivého dopoledne s pohádkou.

Co chystáme do konce roku?

Kromě pokračování pravidelných aktivit se můžete těšit na autorská čtení. V září nás navštíví Barbora Kubíková s Pohádkami z Beskyd a hned na začátku října Vás k autorskému čtení zve Martin Hoxa. Rádi bychom zrealizovali také knihovní kvíz (obdobu hospodského kvízu – ale bez piva) nebo navázali na promítání dokumentů z produkce Jeden svět. Bližší termíny a informace naleznete na webových stránkách knihovny nebo na našich sociálních sítích.

Univerzita třetího věku – nový semestr

S novým semestrem přichází také několik novinek v organizaci univerzity třetího věku. Nově budou setkání U3V vždy ve středu a to v časech 8:00 a 10:00. Každá skupina bude mít jiné téma.

V 8:00 bude k dispozici téma Dějiny oděvní kultury a v 10:00 to bude téma Genealogie (nauka o rodokmenu). Cena kurzu zůstává stejná: 460 Kč (kurzovné + tisk materiálů). Začínáme ve středu 1. 10. 2025 (semestr se skládá ze 6 přednášek 1x za 14 dní). V případě zájmu nás kontaktujte.

Knihobox

Pozorní návštěvníci si už jistě všimli černé schránky u vstupu do knihovny s nápisem Knihobox. Tento box slouží k vrácení knih mimo provozní dobu. Knihy jsou z boxu pravidelně vybírány

a odepisovány ze čtenářského konta následující pracovní den. Pokud tedy nestiháte přijít v provozní době nebo si spletete den, můžete tento box pro vrácení knih využít. Do boxu, prosím, nevracejte deskové hry.

Platba kartou

Nově od září nabízíme čtenářům možnost platby kartou (registrace, upomínky, tisk, u3v). Minimální částka pro platbu kartou je 50 Kč.

NOVÉ KNIHY V NAŠEM FONDU

AUTOR: MARKÉTA KOLOŠOVÁ, KNIHOVNICE

Monika Zgustová **Oblečené k tanci na sněhu**

pomezí románu a literatury faktu zachycuje autentická svědectví devíti, silných, vnímavých

a statečných žen, které se dostaly do spárů jednoho z nejděsivějších totalitních režimů lidských dějin, a přece se nezlomily a dokázaly se vrátit do alespoň zčásti normálního života.

Pavel Tomeš **Až na ten konec dobrý**

Humorný román o smrti. A je v tom všechno. Lásky, smrt, sranda, vesmír, sex i zázrak. Pavel Tomeš je stand-up komik, které-

ho můžete znát z TV pořadů Comedy club a Na stojáka. Vydal sbírky fejetonů Tohle lidi hodně berou, Zápisky malého tyranosaura a Facky z Marsu.

Jiří Hájíček **Drak na polní cestě**

Hájíčekův nový román se odehrává na současném venkově, kde po kolektivizaci v padesátých letech a majetkových restitucích v letech deva-

desátých probíhají nová dramata. Na zemědělské podniky se vrhají „draci“ velkého byznysu a život na vsi se opět proměňuje. Ovšem lidé zůstávají stejní.

Jiří Klečka **Černý kos**

Zmizelé děti, dávné zločiny a osudy, které se po letech znovu protnou. Rok 2023. Venku poletuje listí, v altánu hrají Beatles a Roman dostane zprávu, jež ho vrací

k nechtěným vzpomínkám. Jeho přítel Tomáš, spojený s temnou událostí z dětství, měl nehodu. Krátce nato zmizí Romanův žák. Náhoda? Nebo se opakuje hrůza, kterou oba kdysi přežili? Roman musí zjistit pravdu. Není však jediný, kdo se případem zabývá. Bývalý kriminalista Alexandr Patera, jehož život poznamenalo tehdejší zmizení, nedokáže mlčet. Dávné stopy ožívají a vedou k pachateli, který by neměl existovat.

Rebecca Gablé **Až na ten konec dobrý**

Anglie roku 1413. Třináctiletý Jan z Waringhamu má obavy, že ho otec bude nutit, aby se vydal na církevní dráhu,

a proto uprchně a vydá se do Westminsteru. Tam se setká s králem Harrym a po jeho boku se stane už v útlém mládí rytířem a válečným hrdinou. Avšak Harryho nenadálá smrt uvrhne Anglii do hluboké krize, neboť jeho syn a následník trůnu má pouhých osm měsíců... Volné pokračování románu Úsměv Štěstěny.

Lars Kepler **Náměsíčník**

Mohl mladík v náměsíčném stavu vraždit? Joona Linna řeší s pomocí hypnotizéra stockholmský masakr sekerou. Připomíná to zvířecí jatka: stěny, strop i pod-

laha karavanu jsou pocákané krví, povalují se tu části lidského těla. Přivolaný policista vidí, že patří muži. Jde o první z nalezených rozčtvrcených obětí, které zdánlivě nemají mnoho společného. Jediným očitým svědkem krveprolití je sedmnáctiletý Hugo – syn slavného spisovatele, trpící vzácným druhem náměsíčnosti. Naneštěstí si nic nepamatuje.

HUK
KNIHOVNA HUKVALDY

Zveme seniory ke studiu

UNIVERZITY TŘETÍHO VĚKU

- skupinové setkání nad zajímavými tématy
- procvičování paměti
- nové znalosti na odbornější úrovni
- příjemný kolektiv a osobní přístup

Témata: **Dějiny oděvní kultury I. (8:00)**
Genealogie (10:00)

Začínáme **ve středu 1. 10. 2025**
Setkání proběhnou 6x za semestr (1x za 14 dní)

Cena: 460 Kč za semestr (kurzovné + tisk)

Přednášky jsou určeny pro osoby pobírající starobní nebo invalidní důchod.

Přihlásit se můžete osobně
v obecní knihovně.

Virtuální U3V
PORTÁL VZDĚLÁVÁNÍ SENIORŮ

Provozně ekonomická
fakulta

HUK
KNIHOVNA HUKVALDY

ZVEME VÁS NA

AUTORSKÉ ČTENÍ S MARTINEM HOLEXOU

- místní autor poezie a prózy přečte svá díla
- zahraje své autorské skladby
- těšit se můžete i na drobnou dramatizaci
- drobné občerstvení

VSTUP VOLNÝ

1. 10. 2025 – středa

18:00

obecní knihovna
Hukvaldy 211

Aktuální informace najdete na:
WWW.KNIHOVNA-HUKVALDY.CZ

BLÍŽÍ SE ZAHÁJENÍ REKONSTRUKCE V JANÁČKOVĚ RODNÉM DOMĚ

AUTOR: MGR. LUDMILA LOUCKÁ, ŘEDITELKA NADACE LEOŠE JANÁČKA, JANACEK.NADACE@GMAIL.COM
WWW.JANACEK-NADACE.CZ

Hukvaldy se mohou pyšnit rodákem, jehož jméno zná celý hudební svět – skladatelem Leošem Janáčkem. Dnes je nejhranějším českým operním autorem na mezinárodních scénách a jeho hudba oslovuje generace posluchačů na všech kontinentech. Sám Janáček říkával, že se nikdy neohlíží zpět, ale hledí vpřed. Takovou cestou se letos vydá i jeho rodný dům, který čeká **vybudování nového vstupu a rekonstrukce interiéru v přízemí.**

Už před časem se Nadace Leoše Janáčka dohodla s vedením obce Hukvaldy na vytvoření nové expozice o skladateli v jeho rodném domě. Turistickému informačnímu centru Hukvaldy se podařilo získat **grant IROP na rekonstrukci TIC a přilehlého venkovního prostoru**, díky němuž může ke spolupráci na modernizaci dojít. Vstup do domu bude po rekonstrukci bezpečnější a bezbariérový, provede se sanace zdiva a instalace klimatizace, která bude vlhkost udržovat na vhodné míře, bude zavedena kanalizace, atd. Stavební práce budou probíhat v zimních měsících 2025/2026. Na ně následně naváže vybavení infocentra a nové expozice o Leoši Janáčkovi a jeho rodných Hukvaldech.

Pohled na dům ve směru od kostela nyní zakrývají přerostlé tisy. Ty budou v rámci prací odstraněny a pohled odkryt. Na jaře tisy nahradí nová výsadba středně vysokých kvetoucích keřů. Průběžně postup konzultujeme s orgány památkové

péče a **koncept zahradnické úpravy připravujeme** v úzké spolupráci s duchovním správcem farnosti Mgr. Davidem Tylečkem. O konkrétních krocích budeme informovat v dalším Občasníku. Uvažujeme o někdejší škole a kostele sv. Maxmiliána jako o jednom celku, kde se do kantorské rodiny narodil, posléze běhal, učil se a zpíval malý Leoš Janáček. Cílem je zdůraznit jedinečný genius loci místa, kde jeho životní cesta začala. Rodný dům světového skladatele je jen jeden, a proto vybudujeme **jednoduchou, ale působivou expozici, která rozšíří historické povědomí o Hukvaldech Janáčkova dětství.**

Pro Hukvaldy to znamená příležitost ukázat světu nejen jedinečný hrad s oborou, ale také rodiště hudebního génia. Pro místní obyvatele, včetně školáků z celého kraje, může být Janáčkův rodný dům místem hrdosti i poznání – místem, které ukáže rodáka nejen jako slavného skladatele, ale i jako člověka, jehož životní příběh má čím inspirovat i dnes.

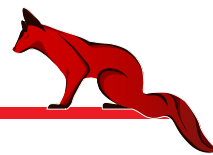
Chcete vědět, co je okolo Janáčka nového?

Přihlaste se k odběru newsletteru. →
Rozesíláme emailem jednou za měsíc.

Spojujeme Janáčkem.

{ Nadace
Leoše
Janáčka

UKVALSKÉ PÍSNĚ U JANÁČKŮ

AUTOR: MGR. LUDMILA LOUCKÁ, ŘEDITELKA NADACE LEOŠE JANÁČKA

V sobotu 19. července 2025 uspořádala Nadace Leoše Janáčka v zahradě Památníku Leoše Janáčka podvečer věnovaný Ukvalským písním. Zazněly tak přímo u Janáčků v Hukvaldech, kam neodmyslitelně patří. Je známo, že právě zde – v okolí svého rodiště – se Leoš Janáček začal systematicky věnovat sběru písní a tanců. V Horním Sklenově a Mniší mimo jiné zapsal třináct písní od zpěváka Josefa Matuly přezdívaného Větrkovský. Následně texty doplnil ještě Jan Smolík a Janáček je upravil pro sólový zpěv s klavírem pod názvem Ukvalská lidová poezie v písních, JW V/4. Dílo věnoval místnímu „Kroužku pod akátem“, společenství přátel, které se scházelo před bývalým pivovarem v centru obce.

Po roce Janáček z této sbírky vybral šest písní a zaranžoval je pro smíšený sbor. Připsal je hukvaldskému Čtenářsko-pěveckému spolku, který kdysi založil jeho otec – kantor Jiří Janáček. A to jsou již zmíněné Ukvalské písně, JW IV/27. Zahrnují písně Ondraš, Ondraš, Ty ukvalský kosteličku!, Na tych fojtových lukach, Ty ukvalsky kosteličku, hejl, Pan Buh vam zaplat! a Fojtova Hanka.

S respektem k tomu, že vstupují na „cizí“ půdu, písně zazpívali členové brněnského komorního sboru Ensemble Versus. Krátký program doplnili sborem Kačena divoká, JW IV/18, v němž je rozpoznatelná Janáčková typická a působivá originalita v jímavém zhudebnění textu lidové balady. Ensemble Versus se jinak

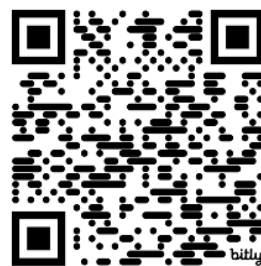

věnuje výhradně duchovní hudbě. Vztah k odkazu Leoše Janáčka je mezi zpěváky velmi silný a přijali proto návrh zaměstnankyň Nadace a zároveň členek sboru Ludmily Loucké a Petry Švandové rozeznít Janáčkovu zahradu tóny světských Ukvalských písní. Kačena divoká má navíc hudebním uchopením závěru vyloženě duchovní přesah.

Na prohlídku Památníku potom přítomné pozvala ředitelka Nadace. Převyprávěla Janáčkův životní příběh, zdůraznila hluboké pouto Janáčkovy rodiny k Hukvaldům. Provedla návštěvníky domem, který si v Hukvaldech ve zralém věku pořídil, aby se konečně mohl vrátet do vlastního a hospodařit tam. Tématem byly také skladatelovy vztahy: komplikované manželství se Zdenkou Janáčkovou, které dostalo definitivní ránu úmrtím obou dětí, Janáčkův vztah ke Kamile Stösslové a vliv, který měla fantazie na jeho hudební tvorbu. Do jeho tvůrčího procesu se promítlo také hukvaldské prostředí: lidé, kteří Janáčka znali a přátelili se s ním, příroda, kam chodil na procházky odpočívat a čerpat inspiraci. Vše

bylo součástí trnité cesty, kterou si skladatel musel projít ve snaze přiblížit se svou hudbou co nejvěrněji lidské řeči i duši.

Pro zábavu a poučení Nadace nabídla nově spuštěnou hru „O Janáčkův klíč“, kterou pro hukvaldské exteriéry připravila ve spolupráci s TIC Hukvaldy. Hra je dostupná zdarma z tohoto odkazu:

Ale zpět k Ukvalským písním! Je známo, že je v roce 1944 se sborem nastudoval Miloň Dohnal, syn Janáčkovy švagra Jindřicha Dohnala. Letošní neformální setkání se proto stalo výzvou: kdo další v Hukvaldech přijde s Ukvalskými písněmi k Janáčkům?

Ensemble Versus pak v neděli doprovodil bohoslužbu v kostele a rád se sem vrátí: ať už ke koncertnímu programu v Památníku, rodném domě, hradní kapli, či jinde.

MOZART A DVOŘÁK V HUKVALDSKÉM DVOŘE

AUTOR: IGOR FRANTIŠÁK

Celoroční cyklus koncertů Hudební výlety zavítá poprvé na Hukvaldy. Komorní soubor Benda Quartet, složený ze členů Janáčkovy filharmonie Ostrava, představí společně s klarinetistou Igorem Františkem program ze skladeb Franze Schuberta, Antonína Dvořáka a Wolfganga Amadea Mozarta.

Koncertní řada Hudební výlety každoročně nabízí hudební zážitky v sakrálních, kulturně-historických i technických památkách celého Moravskoslezského kraje. Vystupují na ní renomovaní umělci – laureáti prestižních soutěží, evropsky uznávaní interpreti klasické hudby, jazzu i folkloru či držitelé ocenění evropských hudebních magazínů. Projekt napomáhá zpřístupnění „vysoké kultury“ široké veřejnosti, a to díky koncertům v atraktivních prostorách s regionálním i mezinárodním přesahem.

„V rámci Hudebních výletů směřuji nabídku opravdu hlavně jako „víkendové hudební zážitky“ v památkách. Tím „zážitek“ je totiž myšleno vše, co se dá s koncertem spojit – třeba mimořádná prohlídka daného zámku a zahrad s kastelánem, skleničkou vynikajícího vína, výstavou obrazů nebo besedou s umělci. Jednotlivá místa se nám už spojují i ve stále abonentní skupiny v památkách Muzea Novojičínska či Muzea Beskyd, nebo i přibývají – rád zmíním Koncertní sál Fakulty umění v Ostravě, nebo letos čerstvě zrekonstruovanou Koncertní síň v Hukvaldském dvoře, genia loci Leoše Janáčka.“ uvádí klarinetista a ředitel projektu Igor František

Na koncertě vystoupí Benda Quartet, který se od svého vzniku v roce 2012 zařadil mezi špičkové komorní soubory na české hudební scéně a pravidelně koncertuje i v zahraničí. Soubor dlouhodobě spolupracuje s ostravským studiem Českého rozhlasu, s nímž realizoval řadu nevšedních nahrávek. V roce 2020 navázal úspěšnou spolupráci s americkou společností Parma Recordings, jejímž výsledkem jsou CD vydaná u Navona Records. Benda Quartet je držitelem Moravskoslezské kulturní Ceny Jantar za rok 2019.

Přední český klarinetista, profesor na Ostravské univerzitě a ředitel Svatováclavského hudebního festivalu Igor František se představí jako sólista v Mozartově Klarinetovém kvintetu, jednom z vrcholů komorní hudby období klasicismu. Studoval na konzervatoři v Ostravě u doc. Valtra Vítka a dále na Ostravské univerzitě. V roce 2001 získal stipendium na Norwegian Academy of Music, kde působil pod vedením prof. Hanse Christiana Bræina. Jako sólista vystupoval s Janáčkovou filharmonií Ostrava, Slovenským komorním orchestrem Bohdana Warchala i s předními českými soubory, jako jsou Pavel Haas

Quartet, Bennewitzovo kvarteto, Zemlinského kvarteto či Talichovo kvarteto. Je oficiálním hráčem francouzské firmy Buffet Crampon, americké společnosti D'Addario Woodwinds a rakouské značky Gleichweit Mouthpieces. Od roku 2019 je členem předsednictva Mezinárodní klarinetové asociace (ICA).

BENDA QUARTET: ROZMANITOST KOMORNÍ HUDBY

Sobota 18. října 2025, 18:00, Hukvaldy – koncertní síň v Hukvaldském dvoře

Benda Quartet:

Jakub Černohorský – housle
Ondřej Pustějovský – housle
Petr Benda – viola
Tomáš Svozil – violoncello
Sólista: Igor František – klarinet

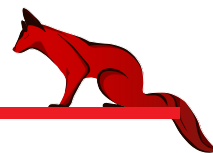
Program:

Franz Schubert (1797–1828): Kvartetní věta c moll, D 703
Antonín Dvořák (1841–1904): Smyčcový kvartet č. 12 F dur „Americký“, op. 96, B.179
Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791): Klarinetový kvintet A dur, K.581

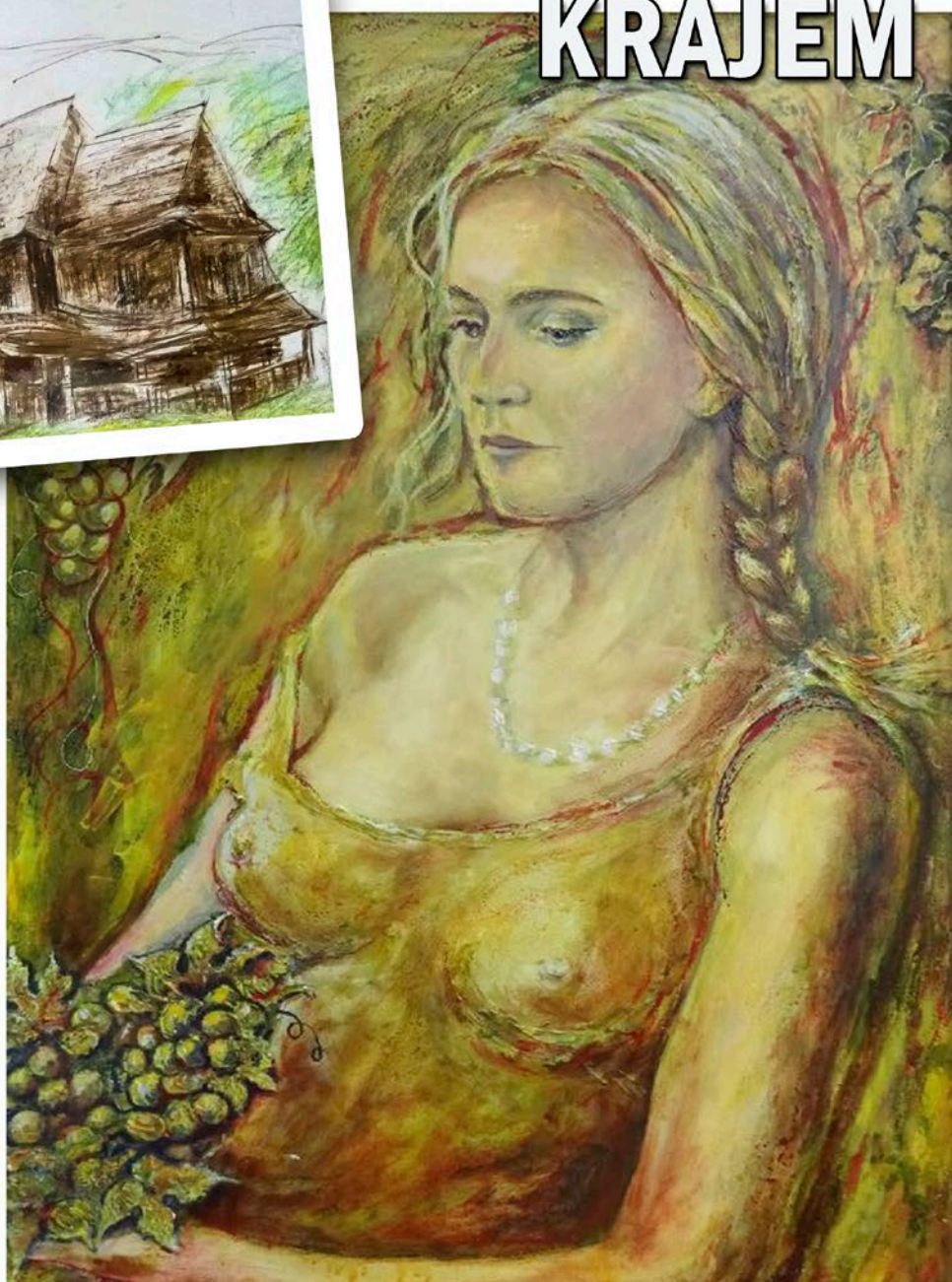
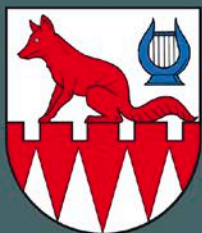
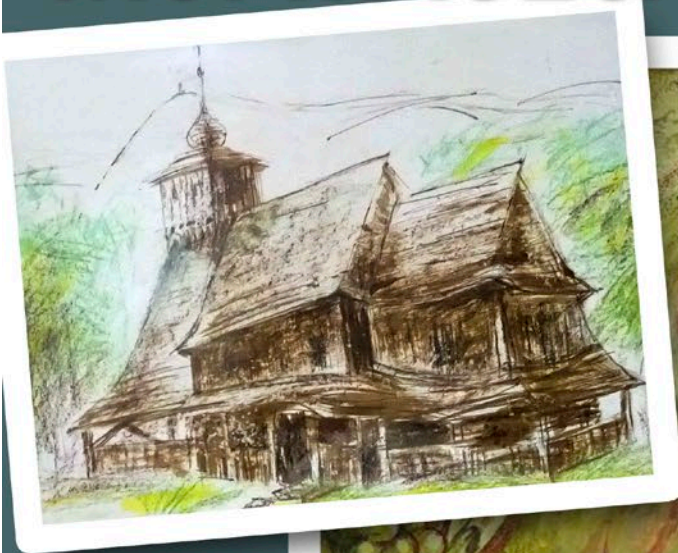
Koncert se koná za finanční podpory Moravskoslezského kraje, Ministerstva kultury ČR a Obce Hukvaldy.

Darujte společné zážitky!

Vstupenky: 300 Kč / 200 Kč (student, senior 65+, ZTP) / 50 Kč (ZTP/P) / děti do 15 let zdarma. eVstupenky a více informací: www.hudebnivylety.cz

INSPIRACE JANÁČKOVÝM KRAJEM

Jan MAZUREK - Antonín KAČMAŘÍK

TIC Hukvaldy 6.9. - 31.10.2025
Vernisáž proběhne v neděli 7. září 2025 v 15.00 hod.
Hukvaldy 40 • otevřeno dle otevírací doby TIC Hukvaldy
vstup zdarma

MEMORIÁL VLADIMÍRA ADAMOVSKÉHO A 8. KOLO NETRADIČNÍ LIGY V POŽÁRNÍM SPORTU

AUTOR: ADAM STRAKOŠ, SDH HUKVALDY

V sobotu 2. 8. 2025 jsme jako sbor dobrovolných hasičů z Hukvald již tradičně uspořádali Memoriál Vladimíra Adamovského a zároveň 8. kolo netradiční ligy v požárním sportu. Soutěž se konala, jako vždy, u myslivecké chaty.

Před začátkem jsme byli trochu nervózní, jak se vyvine počasí, ale nakonec krásně svítilo sluníčko. Díky tomu dorazilo i více diváků než minulý rok. Soutěže se nakonec zúčastnilo 33 družstev.

Pro letošní ročník jsme pro soutěžící připravili novou trať – základna a startovní čára byly umístěny na asfaltu před chatou. Tato změna výrazně zlepšila podmínky pro závodníky. Jediným drobným zpestřením byla překážka umístěná na trati, kterou bylo nutné oběhnout. Poté už se pokračovalo po téměř rovné travnaté dráze až k terčům. Překážka zde byla kvůli

odtokovému žlabu, který běžně odvádí vodu z přilehlého pole. Snad se nám do příště podaří tento nedostatek odstranit, ale i tak si závodníci novou trať velmi pochvalovali.

První běh zahájilo naše domácí družstvo. Bohužel kvůli chybě na rozdělovači, ke které se musím přiznat já, autor tohoto článku, jsme dokončili útok s časem 21,5 sekundy, což nás umístilo na celkové 10. místo. Za trest jsem dostal za úkol sepsat tento článek. Náš druhý tým, Hukvaldy B, byl o něco úspěšnější a umístil se na 4. místě s časem 18,69 sekundy.

Během závodů, kdy jeden tým za druhým odbíhal svůj požární útok, se mohli jak soutěžící, tak diváci občerstvit pivem, kofolou, klobásou nebo třeba hermelínem. Pro odvážnější byly k dispozici i nápoje s vyšším obsahem alkoholu.

Poslední tým dokončil svůj útok kolem 13:00 a poté proběhlo vyhlášení výsledků.

Ženy:

1. místo: Hájev Happy
2. místo: Lhotka A
3. místo: Lhotka ženy B

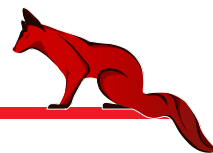
Muži:

1. místo: Fryčovice
2. místo: Palkovice
3. místo: Mniší

Na závěr bychom chtěli poděkovat hasičům z Palkovic za půjčení časomíry, terčů a cisterny s vodou a také panu Červenkovi za poskytnutí parkovacích ploch pro soutěžící.

Gratulujeme všem vítězům, děkujeme za účast všem poraženým a budeme se na Vás těšit zase za rok!

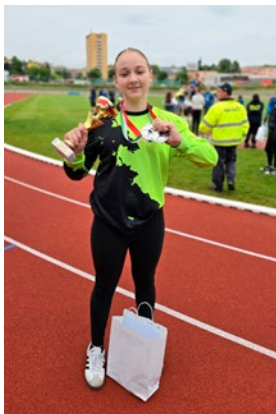

KRAJSKÉ KOLO DOROSTENEK

AUTOR: IVAN ROŽNOVSKÝ, SDH RYCHALTICE

V neděli 8. 6. se na atletickém stadionu v Ostravě Porubě konalo krajské kolo dorostu v požárním sportu. Na krajské kolo se v každé kategorii kvalifikovali ti nejlepší závodníci z jednotlivých okresů moravskoslezského kraje. SDH Rychaltice měl zástupkyni v kategorii mladších dorostenek, byla jí Kristýna Oralová, vítězka okresního kola.

Soutěžilo se ve dvou disciplínách – běh na 100 m s překážkami a běh na 100 m s PHP. O celkovém pořadí rozhodl součet umístění v obou disciplínách. V disciplíně 100 m s překážkami se nejprve překoná 70 cm vysoká překážka, následně se odeberou dvě hadice, se nimiž se přeběhne po 8 m dlouhé a 80 cm vysoké kladině, za ní se hadice spojují, připojují se k rozdělovači a následně k proudnici a běží se do cíle. V disciplíně 100 m s PHP se nejprve překoná překážka s oknem a poté se na vzdálenost 20 m přenáší 5kg hasicí přístroj, který se ustaví na patřičné místo a běží se do cíle.

Kristýna Oralová skončila v obou disciplínách na druhém místě a druhé místo jí patřilo i v celkovém pořadí. Celkovou vítězkou se stala, stejně jako v roce 2024, Tereza Jakobovská z Ostravy Heřmanic.

Gratuluji Kristýně ke skvělým výsledkům, které předvedla nejen v okresním a krajském kole, ale také na dalších soutěžích, o nichž se více dozvíte v dalším čísle občasníku.

TRADIČNÍ HASIČSKÁ VÍKENDOVKA

AUTOR: ŠÁRKA ROŽNOVSKÁ, SDH RYCHALTICE

Letos jsme už posedmé s mladými hasiči a jejich rodiči zavítali do Brumova-Bylnice, kde tradičně zakončujeme letní hasičskou sezónu.

Od pátku 27. 6. do neděle 29. 6. jsme byli rozděleni do skupin, jejichž členy určil náhodný los, a mohli jsme se začít mezi sebou porovnávat, kdo je na tom lépe.

V pátek po večeři jsme stihli dvě soutěžní

disciplíny – hasičskou štafetu a přenášení vody lžící. Už tehdy byla znáta rivalita mezi družstvy s názvy: Vasabi křupky, Lubošova kůzlata a Sloni. Večer jsme zakončili grilováním a těšili se na další den. Sobota byla tentokrát více odpočinková. Po snídani nás čekal společný výlet k neďaleké kapličky. A i když to bylo do kopce, odměnou nám byly krásné výhledy do okolí, kterému dominoval hrad Brumov.

Malou odměnou pro všechny byly nové hasičské brýle a zmrzlina z místní cukrárny. Odpoledne jsme strávili na koupališti a také přípravou na večerní soutěž ve vázání uzlů.

To je disciplína, která naše mladé hasiče provází během roku na soutěžích, a tak si ji v soutěžním stresu mohli vyzkoušet i dospělí. Zvládli to všichni!

Neděle už tradičně patřila poslední královské disciplíně – motání hadic na čas. A jako každý rok, i letos rozhodla o všem právě tato disciplína.

Zvítězila Lubošova kůzlata, ostré Vasabi křupky získaly 2. místo a na 3. místě skončili růžoví Sloni. Na medailovém ceremoniálu měli radost všichni – nezáleželo na tom, jakou medaili měli na krku.

Tak jako každý rok jsme si i letos víkendovku užili – odpočinuli jsme si, společně se zasmáli a zaspotovali si.

Nevím, jak ostatní, ale já se už teď těším na tu další!

MASARYKOVA VATRA

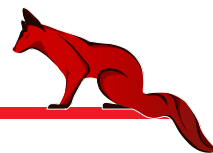
SOBOTA
25. 10. 2025

SLAVNOSTNÍ ZAPÁLENÍ
V 18:00 HOD NA VRCHÁCH

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Více informací na [!\[\]\(a870788d6ed9b8fd294b7654a8c8526b_img.jpg\) SDH Rychaltice](#)

PENALTOVÝ KRÁL 2025 - 16. ROČNÍK PŘEKONAL VŠECHNY DOSAVADNÍ REKORDY

AUTOR: ADAM HUBEŇÁK, ZA CELÝ ORGANIZAČNÍ TÝM RŮŽOVÝCH TLAPIČEK

První prázdninovou sobotu se za našim pivovarem uskutečnil již 16. ročník soutěže o Penaltového krále. Nesmírně si vážíme všech, kteří nám s akcí pomáhají a pravidelně nás podporují, bez vás by to nešlo. Odměnou pro nás všechny potom je, jak můžeme do širokého okolí prezentovat naši obec Hukvaldy a dělat

jí reklamu. Nikdy by nás nenapadlo, že se může akce zúčastnit tak velký počet osoba a mít tak široký mediální dosah. Jen propagační video s pozvánkou na akci vidělo za 24 hodin přes 50 tis. lidí. Celkový vítěz Radek Bednář z Václavovic nám po akci sdělil, že za týden obdržel přes 300 gratulací. Aktivních účastníků

přišlo kopat přes 360, organizačně se nám povedlo to vše zvládnout. Obrovský dík obci Hukvaldy, která nás každoročně podporuje a všem vám, kteří v této ojedinělé akci vidíte smysl a táhnete to s námi. Více v příloženém článku z novin níže a na fotografiích. Za rok v neděli 5. 7. 2026 ve Vajt aréně ahoj.

LIŠČÍ PUŤÁK NA KOKOŘÍNSKO/ROVERKY 10.-12.7.2025

AUTOŘI: VOJTA + UZEL

Začátek akce byl ve čtvrtek ráno, přesunuli jsem se do Žďáru, udělali nákup v Kauflandu a vyrazili vlakem a autobusem směr Blíževedly, což je vesnička na severním okraji Kokořínska, konkrétně části, kterou místní nazývají Roverky.

Cesta je cíl, a my na cestě potkali a prozkoumali celou řadu trampských převisů, zvaných kempy, a potkali spoustu kamarádky lidí.

Takový kemp je útulné místo na spaní pod převisem, pod který, když je dostatečně velký, se vejde hodně lidí na přespaní, je tam většinou i ohniště, lavičky kolem, rošt, někdy koza na řezání, někdy sekera, někdy pila, a hrábě na zušlechtění při odchodu. A kempovka, což je deník na zápis, kdo tam kdy byl.

Odpoledne jsme se usadili v kempiku Náhoda, posbírali dřevo na oheň a Vojta připravil chilli con carne de pollo (kuře v alobalu s fazolemi). Klábosili jsme do nočních hodin a poté šli zaparkovat. Všude ticho a klid.

Páteční ráno nás budí sluníčko, a máme doplněn spánkový deficit z tábora. Snídaně, úklid kempu, který organizoval Miki, a přesun do osady Hvězda, neb nám došly zásoby vody. V osadě jsme narazili na hodného a přátelského prezidenta této osady s kolegy z práce, kteří nám poskytli vodu, dali nám tipy na prohlídku Skalních

bytů (vytesané místnosti ve skalách) a darovali nám výbornou bábovku od Markéty (za což jim ještě jednou děkujeme 😊). Společné foto a rozloučení.

Odchod z Hvězdy zpět do skal a návštěva kempu Key Way, kde jsme se potkali s jedním ze zakladatelů. Pěkný kemp, nicméně cíl naší dnešní cesty je více na jihu, takže zvedáme kotvy, navštěvujeme kemp Orion zašitý ve skalách, který má bohaté vybavení (jako např. habitat na spaní nebo mega latrínu), je zde super výhled na protější skály a celkem dost dřeva na topení. Jdeme dále kolem Husy, navštěvujeme pomník Járy Cimrmana, odbočujeme k jeskyni Krápník, kde je další z kempů, ale protože je přímo na turistické značce, není tak pěkný, jak jiné kempy. Kuba zde rozjždí nepsanou soutěž o přechod po kládě, Filda mu sekunduje a poté s Mikim a Fandou zkouší stání na jedné noze.

Šplháme na hřeben u Martinské skály a jdeme po kozí stezce nad strží. Všude je mega borůvek, takže každou chvíli dáváme komerční přestávky na borůvky.

Odpoledne jsme na kempu Brloh, který je volný a krásně zašitý mimo značku, takže zde kotvíme, sbíráme dřevo, děláme si čínské polívky a po nich polední klid (spánek). Po probuzení jdeme na borůvky a na průzkum okolí,

nicméně žádný další kemp neobjevujeme.

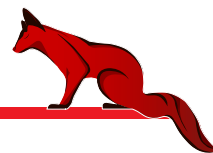
Na večeri grilujeme na zavěšeném roštu bavorské párečky a už se chystáme pomalu jít spát, když se objeví tři trempíci, kteří zde chtějí také přenocovat. Rozjždí se skoro hodinová přátelská debata, probíráme situaci v CHKO Kokořínsko, aktivistu, který zde bourá kempy a sdělujeme si zážitky z různých cest. Chlapi se pak za drobného deštíku přesouvají na kemp Bezejmenný a my jdeme spát. V noci lehce prší, ale fakt jen lehce. My jsme pod převisem v totálním suchu, nemuseli jsme vůbec vyndávat tropiko, které nese Fanda s sebou.

Ráno snídáme zbytky buchty a dopijíme vodu, přesouváme se do Lhoty na bus, odkud dále s různými přestupy přijíždíme do Žďáru, kde se potkáváme s ostatními družinkami, které byly také na puťáku. Lehké občerstvení u Uzbeka v kebabu a přesun do aquaparku, kde si užíváme dvě hodiny bazénu a sauny, pácháme hygienu a vracíme se kolem 19. hodiny zpět do tábora, kde se připojujeme na sněm.

Podle hodnocení Lišek to byl nejlepší puťák ever.

Příští rok nebo v rámci nějaké výpravy se sem vydáme ještě znovu, je zde hodně dalších neobjevených míst ve skalách, která na nás čekají.

TÁBOR BŘEZÍ 28.6.-19.7.2025 – SKAUTI HUKVALDY – PERCY JACKSON

AUTOŘI: BĚTKA A UZEL

Pár dní po závěrečné oddílové schůzce dostáváme vzkaz. V něm stojí: Prosíme o pomoc! Tábor polokrevných (podle řeckých bájí jde o tábor potomků boha a člověka) hlásí problémy s nestvůrami, nedostatek polobohů a hrdinů. Na toto volání vzápětí odpovídáme a vydáváme se na náročnou záchrannou cestu plnou rozepří, temnoty a chaosu.

Jako první se na místo tábora na Vysočině dostáváme my, vedoucí, v sobotu 28. června. Avšak v domněnku, že přijíždíme do tábora polokrevných, ocitáme se na dočista prázdné louce. Nezbyvá nám tedy nic jiného, než si postavit vlastní tábor a doufat, že se tábor polokrevných brzy objeví. V pondělí večer jsou všechny hlavní práce hotové a stejně tak stojí i všechna týpí vedoucích. V úterý 1. července přijíždějí na pomoc skautky a skauti se splněním tábornickou zkouškou. Tábor rychle roste a během pár dní, a bez povšimnutí kohokoliv z nás, se v táboře objevují obětní místa, rozcestník a zlaté rouno, které chrání tábor polokrevných. Zřejmě naše pracovitost a úsilí přiměla bohy nám dosud nespátné ukázat.

Nejmladší táborníci (světlušky a vlčata) přijíždějí do tábora v sobotu 5. července. Tam je vítá vedoucí tábora Dionýsos. Po úvodní vlajkováně přichází na řadu slavnostní zahájení tábora, slavnostní nástup a vyvěšení státní vlajky, první táborový sněm a zahajovací oheň. Této naší slavnostní chvíli se zúčastnila i vzácná návštěva: pan starosta Luděk Bujnošek se ženou Katkou a vedoucí Kocourů Vladkou.

Následně potkáváme Percyho Jacksona, Annabeth a Grovera. Z jejich smutku v očích je znát beznaděj ohledně tábora polokrevných. Nezbyvá jim jiná možnost, než se vydat na Olymp a poprosit o pomoc samotné bohy. Tam se zdá vše v pořádku. Opak je ale pravdou... Někdo totiž zhasne věčný plamen a unese Hestii, bohyni domácího krbu. Bohové tak přicházejí o svou moc, ztrácejí artefakty a všichni se vydávají do tábora polokrevných. Tam se

ta nejodvážnější šestice bohů (Artemis, Afrodita, Athéna, Hefaistos, Áres a Apollón) staví do čela skupin hrdinů, našich táborníků. Tím pomohou vrátit Olympu jeho slávu a čest. Nic se však neobejde bez komplikací. Staví se proti nim trojice menších bohů – Nyx (bohyně temnoty), Morfeus (bůh snů) a Pan (bůh chaosu). Zmizí totiž zlaté rouno, a šestice bohů je uvržena do hlubokého spánku a do rozepře, ze které vyplyne velká bitva. Je jasné, kdo v tom má prsty. Tábor se začíná pomalu řídit do záhuby. Naštěstí ho ještě neodepsali naši hrdinové. S jejich pomocí bohové dostávají zpět své artefakty a probouzí se z Morfeova uvržení do spánku. Během velké bitvy, hry s názvem Boj o totem, se bohům a jejich hrdinům daří zlomit všechny tři Panovy kletby. Posledním problémem se zdá být zmizení zlatého rouna, které po uvržení do temnoty bohyně Nyx nebylo nikde k nalezení. Nakonec se nám i tato překážka podaří vyřešit a během závěrečné etapy se dokonce týmu bohyně Artemis podaří znovu zapálit věčný plamen na Olympu. Celé naše snažení pak završí porážka Pana, Morfea a Nyx v závěrečné scéně. Nechybí ani ocenění vítězného týmu a uznání od Dia, Héry a Poseidona.

Uznání si však zaslouží všichni hrdinové. Nejen za spoustu úsilí během her a jiného náročného programu, ale také během dvou celodenních výprav – do Bystřice nad Pernštejnem a do Žďáru nad Sázavou. Starší z nich dokonce vyrazili i na puťáky do různých koutů republiky (vizte další dva články). Velké poděkování jim patří i za krásnou atmosféru, která byla na táboře znát na každém kroku.

Zapomenout nemůžeme ani na vedoucí, kteří do příprav investovali spoustu svého času, starali se na táboře o děti a přispěli ke správnému chodu stavěčky a tábora po celé tři týdny. Bez nich by to zkrátka nešlo. Díky všem!

Tak ahoj zase za rok 😊

KOCOURÍ PUŤÁK DO ŽĎÁRSKÝCH VRCHŮ 11.-12.7.2025

AUTOR: KLEPETO

V pátek dopoledne se scházíme v táborové jídelně, kontrolujeme věci, tankujeme vodu a rozdělujeme zásoby jídla. Startujeme směr Žďár nad Sázavou, kde skáčíme na bus do Svatky. Zde si dovolím drobnou češtinářskou vsuvku – pokud se někomu často plete s a z, tak u Svatky na to dávejte obzvlášť pozor.

Ze Svatky míříme do Žďárských vrchů. Statečně ťapeme až ke Karlštejnu. Ne k tomu slavnému hradu, ale k méně slavnému zámku stejného jména. Rozebíráme, proč se tak

jmenuje a shodujeme se na variantě, že se snaží být cool a přiživit se na slavnějším. Cesta krásně ubíhá. Jediným detailem je Kozičkův batoh, kterému se utrhł popruh. Ať se nezdržujeme, hážu batoh na záda s tím, že se jej pokusíme opravit večer. Chvillemi mi pomáhá Tobák a docela si mákneme. Cestou stavíme u Rybenských perníčků a Čtyř palic. Kluci neváhají a lezou kde se dá. Vyhlídky jsou opravdu parádní. Večer rozbíjíme tábor poblíž Českých Milovic. Sofka přišívá popruh na Kozičkově

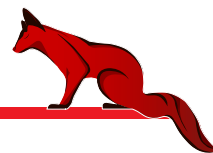
batohu, rozděláváme oheň a natahujeme plachtu, protože nás čekají přeháňky. Na večeri dáváme vepřovou kýtu s chorizem, kukuřicí, bramborami a česnekovou solí. Nejen buřtama je skaut živ. Večer nás navštěvuje stádečko divočáků, ale poté, co zjistí, co jsme měli k večeri, s hrůzou prchají v obavě, že by mohli skončit stejně.

Ráno balíme věci a přes lesy míříme zpět do Svatky. Začíná nám docházet voda, což je drobná komplikace, protože obchody v okolí jsou zavřené a všechny

studánky vyschlé. Nakonec nás zachraňuje kavárna v Křižánkách, kde nám ochotně plní lahve. Všechno všude máme natápáno cca 35 km. Nožičky a ramena nás od batohů bolejí, takže měkneme a ze Žďáru bereme bus do Vatiná. Což se nakonec jeví jako dobrý nápad, protože se vyhneme přeháňce, která by nás cestou dozajista potkala.

Sečteno, podtrženo – puťák se zdařil, zmokli jsme jen trochu a odnesli si spoustu zážitků. 7 ze 7 Kocourů hodnotí pozitivně a doporučuje!

PIRÁTSKÝ TÁBOR S TROJLÍSTKEM

AUTOR: RADKA HRNČÁRKOVÁ, FOTOGRAF: ALBERT AXMANN

Letošní tábor se konal od 23. července do 2. srpna v Budišově nad Budišovkou a nesl se v pirátském duchu. Prvních pět dnů patřilo jen starším dětem, které měly za úkol najít dávno ztracený poklad slavného piráta Edwarda Teache. Od 27. července se k nim připojili i mladší táborníci, a příběh se posunul do ještě napínavější části plné kleteb, katastrof a pirátských bitev.

První polovina tábora byla zaměřena na hledání pokladu. Děti postupně získávaly jednotlivé kousky mapy, které hlídali mrtví piráti nebo je střežili jiní protivníci. Ne vždy to bylo snadné. Jednu část mapy nám piráti ukradli a museli jsme si ji vybojovat zpět. Nakonec jsme přece jen našli všechny kousky mapy a dostali se na místo, kde měl být poklad ukrytý, ale žádný tam nebyl. Teprve setkání s čarodějnici nám odhalilo tajemství. Po uhodnutí hádanky jsme zjistili, že poklad lze nalézt pouze za měsíčního svitu. A skutečně, v noci se nám zjevil samotný Edward Teach, který nás zavedl na správné místo. Tam jsme konečně vykopali pravý poklad!

Druhá polovina tábora začala s příchodem mladších dětí. Tehdy se

do příběhu naplno zapojil kapitán Charles Vane, který se chtěl pomstít, že jsme se s ním o poklad nerozdělili. Spojil se s čarodějnici a začal na nás sesílat kletby. Najednou jsme čelili celé sérii katastrof. Nejdříve nám unesli kuchařky. K snídani jsme si tak společně připravili speciální kaši Mary Meals, jejímž zakoupením jsme zároveň přispěli na podporu dětí v Africe. Ve skupinkách si pak děti samy na ohni vařily buřtguláš, což byl pro všechny velký zážitek. Po posílení jsme se vydali kuchařky osvobodit. Katastrofy ale pokračovaly, vyschl nám pramen, objevila se hustá mlha a museli jsme hledat způsob, jak se s ní vypořádat. Přes všechny překážky se nám nakonec podařilo čarodějnici osvobodit a v rozhodující bitvě jsme Charlese porazili.

Tábor ale nebyl jen o táborové hře. Děti během celého pobytu plnily také tzv. mustangy, úkoly podobné „bobříkům“. Vyzkoušely si například mustanga mlčení, bdění, rozdělování ohně, zdravotní nebo mustang střelby z luku a ze vzduchovky. Sbíraly body, soutěžily jednotlivě a na závěr za své snažení získaly zaslouženou odměnu. Kromě toho se zapojily i do celoroční

soutěže stezky Trojlístku, kde mohly sbírat další body a dovednosti, které si odnesou i mimo tábor a mohou tak soutěžit po celý rok.

Velký úspěch měly také lanové aktivity, které pro děti připravily naše vedoucí Juli a Eliška. Během roku absolvovaly kurz a díky nim si mohly děti vyzkoušet balancování na laně i překonávání menších překážek, což je moc bavilo.

Nechyběly ani výpravy, výroba pirátských vlajek, teambuildingové hry, zábavné večery u ohně, noční etapovky, noční hlídky, které vždy patří mezi největší zážitky. I když nám počasí ne vždy úplně přálo, atmosféra tábora tím nijak neutrpěla. Naopak, děti si odvezly spoustu zážitků a vzpomínek, které budou ještě dlouho vyprávět.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří byli součástí našeho tábora. Vedoucím za jejich péči a nasazení, kuchařkám za báječná jídla, která dětem s láskou připravovaly, dětem za energii a radost, kterou do společných dní přinesly. Věřím, že jsme si to všichni užili a už teď se těšíme na další společné zážitky během roku a příští tábor.

Z ČINNOSTI KLUBU SENIORŮ HUKVALDY V PRVNÍM POLOLETÍ ROKU 2025

AUTOR: ING. JAROSLAV NYTRA, FOTO: STANISLAV GELNAR

Naši senioři si v letošním prvním půlroce zorganizovali řadu tradičních zájezdů se zaměřením na kulturní, technické a přírodní památky.

V březnu jsme navštívili Frýdecký zámek, který byl původně zeměpanským gotickým hradem, jehož úkolem bylo střežit moravsko-slezskou hranici. V 16. století byla započata jeho renesanční přestavba na zámek, která byla dokončena až v průběhu 17. století. V naší komentované prohlídkové trase jsme si prohlédli Rytířský sál s erbovními obrazy slezské šlechty, další zámecké interiéry instalované v reprezentačních prostorách zámku, součástí byla vnější prohlídka vyhlídkové věže gloriety, kaple sv. Barbory a další zámecké zajímavosti. V objektu zámku je také v 18 sálech umístěna samostatná nově zrekonstruovaná stálá muzejní expozice obsahující tematické propojení beskydské přírody a řemeslné činnosti v našem regionu. Prohlídka pro nás tak blízkého zámku se účastníkům moc líbila.

Dalším zdařilým zájezdem byla návštěva Grossmannovy vily v Ostravě, kde jsme se z poutavého odborného výkladu dozvěděli mnoho zajímavostí z historie tohoto rodinného sídla a zároveň stavební kanceláře architekta. Také jsme se dozvěděli něco z průběhu osobního života majitele a významného ostravského architekta Františka Grossmanna poznamenaného těžkým osudovým koncem. Vila je vybavena původním nábytkem i původním funkčním vytápěcím systémem. Všichni

kteří dokumentovala tehdejší těžkou práci a život zdejší mlynářské rodiny. Pro účastníky zájezdu byla tato prohlídka fyzicky dost náročná, protože pohyb po mlynářských schodech nebyl pro každého. Program zájezdu jsme zakončili posezením se společným obědem v příjemném prostředí Hospůdky na konci světa ve Vítovce. Odpočinek byl zasloužený, domácí menu všem moc chutnalo.

V průběhu měsíce dubna jsme zorganizovali zahraniční zájezd do Opolského vojvodství v Horním Slezsku spojený s prohlídkami zámku Mošna a historického jádra města Opolí. Zámek je opravdu krásný, zachovalý, návštěvníky přitahuje úžasným šarmem, zejména vnější pohádkovou architekturou s 99 střešními věžičkami. Všichni jsme obdivovali jednu z nejkrásnějších architektonických stavebních památek v Polsku. Zámek je obklopen rozlehlým zámeckým parkem s jezírky a vodními kanály překlenutými kamennými můstky. Po prohlídce zámku jsme si cestou do Opolí udělali kratší zastávku v Zahradním centru Bajek téměř na předměstí města Opolí. Po krátkém přejezdu pak následovala prohlídka historického jádra města Opolí, které ukrývá spoustu památek a zajímavostí, jako je Náměstí starého města, katedrála Povýšení sv. Kříže, Piastovská věž, neorenesanční budova radnice a Opolské Benátky, kterými se nazývá okolí starého koryta řeky Odry. Po volné prohlídce historického jádra nás už čekala jen delší cesta k domovu.

jste si z prohlídky odnesli nezapomenutelné dojmy a pocity z pobytu v této budově postavené ve stylu post secesního neoklasicismu. V dalším programu zájezdu jsme navštívili soukromou technickou památku vodního mlýna Wesselsky v Loučce u Oder. Prohlídka tohoto historického šestipodlažního mlýna vybaveného původním mlecím ústrojím a dochovaným nepřeborným množstvím historického náradí a dobového zařízení,

V měsíci květnu jsme uskutečnili zájezd do arboreta Makču Pikču v Pasece poblíž Rýmařova v podhůří Nízkého Jeseníku. Svahy arboreta jsou orientovány k jihozápadu a tím je zajištěno unikátní klima, které chrání rostliny před mrazem v zimě. S ohledem na vlastní pěstební substrát s velkým podílem čedičové drti se zdejšími rostlinám velmi daří. Pro účastníky zájezdu to byla opravdová pastva pro oči a možnost nákupu rostlin. Po prohlídce arboreta jsme se přesunuli na známý hrad Sovinec, který patří mezi nejceněnější kulturně-historické památky Moravskoslezského kraje. Hrad je zasazen do malebné přírodní scenérie Andělskohorské nebo také Sovinecké vrchoviny. Prostředí kouzelně vypadajícího hradu je často využíváno filmaři k natáčení pohádek.

Měsíc červen jsme zahájili pěší vycházkou kolem přehrady Olešná. Počasí bylo tak akorát a tak jsme tuto 5 km dlouhou okružní vycházku zakončili v příjemném prostředí restaurace U Toma přímo na břehu přehrady, kde jsme se občerstvili a následně vydali autobusem na zpáteční cestu.

Rovněž v červnu jsme se vypravili se zájezdem do Moravského krasu spojeného s návštěvou města Boskovice. Mnohým přírodním památkám krasu vévodí samozřejmě Punkevní jesyně s propastí Macochou. Její prohlídku spojenou s plavbou po podzemní říčce Punkvě jsme si nemohli nechat ujít, přestože jsme téměř všichni tento přírodní skvost už někdy v minulosti navštívili. V odpoledních hodinách jsme dorazili do zachovalého židovského městečka Boskovice, kde jsme absolvovali

časově náročnější prohlídku doprovázenou kvalitním výkladem k jednotlivým památkově chráněným objektům, tvořícím tuto pitoreskní židovskou čtvrť. Zvláště mimořádným zážitkem na nás zapůsobila prohlídka interiéru tamní Synagogy maior s bohatou vnitřní výzdobou a muzejními sbírkami. V rámci komentované prohlídky jsme měli možnost nahlédnout do zachovalé rituální vodní lázně - MIKVE. Poslední částí prohlídky byla návštěva Židovského obecního domu, v jehož stálé muzejní expozici jsme se mohli podrobně seznámit s životem a útrapami boskovických židovských obyvatel. Prohlídku tohoto objektu jsme zakončili návštěvou dobově zařízeného bytu posledního zdejšího rabína. Pak jsme si všichni po náročném a velmi teplém dni před cestou domů dopřáli odpočinek a občerstvení se zmrzlinou v místních cukrárnách.

TENISOVÝ TÁBOR

AUTOR: KATEŘINA BERNATSKÁ

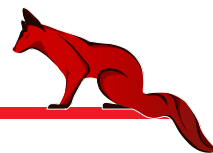
Od 4. do 8. srpna jsme se zúčastnili tenisového tábora pod vedením paní Kapsiové. Každé ráno jsme začínali výživnou rozvíčkou, která nás skvěle připravila na celý den plný tréninku. Tvrdě jsme trénovali, zlepšovali techniku i fyziku a navzájem jsme se motivovali k lepším výkonům. Na táboře nás bylo celkem 18 a všichni jsme si to moc užili.

Na závěr týdne, v pátek, se konal napínavý turnaj, který přinesl spoustu emocí a krásných zápasů. Bylo skvělé sledovat, jak se

naši spoluhráči zlepšili a jak jsme si navzájem fandili. Byl to skvělý týden plný sportu, zábavy a nezapomenutelných zážitků!

Ráda bych moc poděkovala paní Kapsiové a jejímu týmu za skvělou organizaci a trpělivost, díky které jsme se všichni posunuli dál. Také bych chtěla vyjádřit vděčnost tenisovému oddílu za možnost prožít tento úžasný tábor. Bez vás by to nebylo možné! Těším se na další společné akce a tréninky!

PŘIPRAVOVANÉ AKCE KČT PODZIM 2025

14. - 15. 10.	Zakončení pěší sezóny – Hřebeč u Moravské Třebové
18. 10.	Po zarostlém chodníčku – spadáním listů
8. 11.	Procházka po „Naučné stezce L. Janáček očima dětí
6. 12.	Noční pochod za Mikulášem a čerty

CYKLOVÝLET „Z HLUČÍNA DOMŮ“

AUTOR: JIŘÍ MLČOCH

Dne 16. srpna tohoto roku se uskutečnil 2. jednodenní cyklo zájezd, který nabývá velké oblibě, zvláště u rodičů s dětmi.

Po naložení kol do přívěsu jsme dojeli na Štěrkovnu u Hlučína. Nechybělo celkové foto všech účastníků výletu, včetně Romana Příbyla, který ráno sedl na kolo a čekal nás už na Štěrkovně.

Bylo navrženo 5 tras. Trasu domů si každý účastník výletu vybral podle svého fyzického fondu. Já jsem se přidal ke skupině 11 cyklistů, kteří jeli nejdelší trasu. První zastávkou byla pozorovatelná vodního ptactva v Kozmicích. Odtud jsme přes Dolní Benešov dojeli k polským hranicím do obce Rohov. Místní minipivovar nás pohostil svým skvělým pivem a zelňačkou.

Prozatím jsme jeli severním směrem proti větru, nyní jsme se obrátili na jihovýchod s větrem v zádech. Chuchelnou jsme jen projeli, zastavili jsme se až v obci Bělá, v Priessnitzových koupelích. Někteří naši hoši vyzuli tretry a až po kolena se brouzdali v ledové vodě ve zdejší bazénku. Určitě se vyléčili od všech nemocí, kromě revma, které si právě přivodili. Obec Bělá je také známá svou pstruží farmou, kterou založil již továrník Rottschild, který si zde nechal postavit krásnou vilku v nádherném přírodním prostředí.

Po konzumaci pstruha jsme jeli dále přes Závadu a Vřesinu do Darkoviček, prostoru vojenských opevnění. Prohlédli jsme si bunkr Orel a dále pokračovali do

Šilheřovic. Okolo zámku a přes Černý les jsme dojeli do Ostravy na Landek. Byl čas dát na chvíli odpočinout zadnicím a doplnit pitný režim.

Ostravu jsme projeli cyklostezkou okolo řeky Ostravice. V Paskově jsme nemohli minout Panský pivovar. Na koupaliště na Hukvaldech, cíl našeho výletu, už to byl jen kousek cesty. Naše skupina ujela přibližně 97 kilometrů, ve zdraví, za krásného počasí.

Je dobře, že většina účastníků zájezdu byla z naší obce. Nemusíme tak mít strach o budoucnost našeho turistického spolku. Jsem přesvědčen, že každý cyklista byl spokojen a výletu si užil.

CYKLISTICKÝ ZÁJEZD MOSTECKO – 18. – 22. 6. 2025

AUTOR: ALEXANDRA GENČUROVÁ

Byla jsem požádána Jirkou Strakošem o sepsání dojmů a nějakého shrnutí našeho výletu s turisty na kolech po krásách Česka. Celkový dojem z cyklovýletu turistů předposlední červnový týden letošního roku opět nezklamal. Počasí jako malované a stvořené ideálně na kola všeho druhu a jako bonus po celodenních vyjíždkách, pak koupání v Kamencovém jezeře v Chomutově.

Po tom, co jsem si pořídila nové elektrokolo, otevřely se mi tím nové obzory, s turisty jezdím již třetím rokem a jsem doslova nadšená. Nejen, že parta okolo 40 lidí a stejných cyklo bláznů s vámi sdílí podobné nadšení jako máte vy, ale zároveň si připadáte doslova jako doma s velkou rodinou. A to hlavně večer, když se všichni sejdem u jednoho stolu s pivkem v ruce, spálenými nosy, lýtky nebo stehny a debatujeme, hodnotíme skvěle prožitý den. Ještě, že jsme mohli v sedle kol strávit těch dní celkem 5,

protože jak se ukázalo, je to ideální pro naše nohy a kondici – ani ne krátké a ani ne příliš dlouhé.

Letošní letní cyklovýlet vyhrál Mostecko a jeho okolí. Bylo odhlasováno již loni po polských Mazurských jezerech při zpáteční cestě autobusem.

Ranní odjezd okolo 5:30 od Dvora v Rychalticích velkým autobusem s přívěsem s našimi koly, nemohl řídit nikdo jiný, než ředitel tohohle autobusu – ostrý a pořád usměvavý Lubošek se svou koloběžkou v podpalubí. První den jsme měli naplánovaný přejezd

z Mostu do Chomutova. Po zhruba 8h cestě jsem se už nemohla dočkat, až si protáhnu konečně tělo. Sice jsem většinu času prospala, takže to uteklo rychle, ale sluníčko už doslova vybízelo zůstat venku co nejdéle.

Jen, co jsme sundali kola z přívěsu, zamířili jsme do Restaurace SEVERKA – samoobslužná jídelna. Tuhle hospodu jsme si nemohli nechat ujít. Zde jako by se čas zastavil, vše venku, i uvnitř připomínalo komediální seriál DYCKY MOST, kde se u dlouhého stolu Štamgastů se zeleným ubrusem hned před barem setkával ztroskotanec Luďan, Franta, Čočka s ostatními, probírající složitá životní témata, samozřejmě s půllitrem piva. Tady jste byli chvíli mimo realitu. Kouření je uvnitř naprosto normální, pro klíček na WC

si musíte dojit na bar, stěny počmárané grafity všude, kde vás napadne, opadaná omítka je naprosto normální, pár místních tmavších spoluobčanů

na vás doslova civí, jako na blázny, a to vše v mraku cigaretového dýmu. Vypijeme pívko a pokračujeme dále směrem k Autodromu Most a pak hrad

Hněvín. Cyklostezka vynikající, celkem rovinatá, bez převýšení. Do Chomutova dorazíme po cca 50 km, kde se ubytujeme v chatkách po čtyřech v autokempu hned u Kamencového jezera. Jezero vzniklo zatopením prostoru po těžbě kamenecových břidlic a má tím pádem dezinfekční účinky. Někdy se označuje jako Mrtvé moře. Většina našich výletů je naplánována od tohoto kouzelného Kamencového jezera. Jezero je ideální pro večerní i ranní koupání, teplota vody je vyšší než vzduchu, a dokonce i já, co má neustále studené ruce, nos a nízký tlak, se nechala zlákat k večernímu a pak rannímu koupání díky Věrci a Daně, se kterými jsem strávila 4 noci v chatce. Holky jsou zvyklé se samozřejmě otužovat i v zimě, takže pro ně je koupací rituál naprosto normální. Ale pro někoho jako jsem já? No, co si raději vyberete? Ležet před snídaní o 15 min déle v teplém pelíšku nebo se oblečete do plavek, žabek a jdete v 6:30 někam ven do chladného rána?

A budete někomu věřit, že je to bezvadné a voda je teplá. No upřímně jsem se nechala zlákat až předposlední den. A za to jim oběma vlastně děkuji, protože jsem se překonala, posunula a koupání bylo skvělé. Dokonce ráno v 6:30 přišel i malý Davídek s Alešem Drlíkovic a nenechali si toto koupání ujít. O večerním západu slunce a procházkách okolo jezera netřeba ani psát.

Na každodenní snídaně i večere jsme chodili na terasu do restaurace kousek od mola. Příjemný personál, a hlavně majitel nám denně všem dal gratis jeden jakýkoli nápoj ke každému jídlu zdarma, což pro skupinu cca 40 cyklistů je krásné gesto. Po snídani jsme vyjžděli po 8 hodině ranní na naše předem naplánované výlety a vraceli se nejpozději v 19h na večere. Snídaně i večere byly bohaté.

Myslím, že si každý dobře nacistal své břicho. Potom před chatkou od manželů Strakošových si mohl, kdo chtěl, donést židličku,

načepovat pívko do kelímku nebo kryglu, který každoročně nesmí chybět sbalený v povinné výbavě na CykloTour. K příjemnému letnímu večernímu posezení plnému dobré nálady, nechyběla kytara v podání Petra Laníka.

Cyklotras bylo naplánováno Mišou Hřčkovou dost. Trasy si mohl každý vybrat dle svého uvážení čili jak kratší okolo 50 km, tak delší okolo 70-80km. Důležité bylo, se neztratit a dorazit do cíle zdrav a včas na večeři. Trasy si naprostá většina lidí pohodlně stáhla z předem připravených Map z QR kódu do svého mobilu, takže se vlastně ani nemohl nikdo ztratit. Jezdili jsme po menších skupinkách, tak jak to každému nejlépe vyhovovalo a semtam jsme se potkali na nějakém stanovišti na pivku, pokud cestou zrovna byla hospůdka.

Druhý den totiž z Chomutova přes Jirkov, hrad Hasištejn, Kýšovický vodopád zpět do Chomutova žádná hospoda nebyla a pivo, resp. Birell v plechu jsme doslova vyžebřali od paní Domáci na nějaké opuštěné chatě v lese, kde zrovna probíhala Škola v přírodě. Když už jsme slavnostně dorazili zpět do Chomutova – hladoví a žízňiví, na náměstí nás zastavili 2 pubertální mladíci s lívanci se šlehačkou a nutellou s otázkou: Co jste schopni udělat pro tyto 3 lívance? David pohotově odpověděl, že tatka udělá Bunny hop bike. Prostě tyto lívance tam nesměly jen tak zůstat. Mladíci si potřebovali natočit reklamní video a zrovna jsme jim nejspíš padli do noty. Aleš udělal na kole Bunny hop, snědli jsme si ve stoje na náměstí lívance a zapadli do první restaurace si konečně dát

zasloužené čepované a vychlazené pivo. Den neměl chybu. Další dny probíhaly v podobném duchu. 3. den výjezd od jezera – Kalek – Hora Sv. Kateřiny – Fláje – Osek – Duchcov. Zde na nás čekal už Lubošek se svým busem a během nakládky kol se opět narazila bečka piva a popojelo se dál. Počasí nádherné.

U mě zvítězil jednoznačně den č. 4 z Božího Daru na Klínovec s rozhlednou a odtamtud dolů červeným trailem. Ten adrenalin má něco do sebe! Myslím, že jsme si opravdu dlouhý sjezd užili naplno. Do Klášterce nad Ohří jsme dorazili skoro poslední, ale stálo to za to. Autobus již byl připraven a my jen nasedli a jeli unavení do kempu.

Pátý, poslední den bylo snad 30° C, slunce páliло a nás čekala závěrečná trasa z Měděnce,

kde byli štoly do Klášterce nad Ohří. Cyklotrasa podél řeky Ohře do Kadaně Maxipsa Fíka, byla fascinující. Zejména pak královské město Kadaň. Všichni jsme se sešli v obci Březno, naložili kola, dopili bečku a hurá domů.

Celkově cyklozájezd hodnotím na 1*. Únava, pot, bolest, horko, adrenalin na jedné straně – na druhé pak psychický odpočinek, relax, povídání si, poznání nových přátel a přírody, kde se střídaly stromy jehličnaté, listnaté i smíšené. Málokdo by věřil, že tento kraj vzhledem ke své těžební minulosti, bude mít takové kouzlo s tolika nádhernými cyklotrasami.

Tímto děkuji zejména pořadatelům, kteří si dali opravdu velkou práci s dokonalým plánováním tras a dalším cyklovýletům ZDAR!

ZÁJEZD PRO RODIČE A DĚTI - MANINSKÁ TIESŇAVA

AUTOR: DANA BLAŽKOVÁ

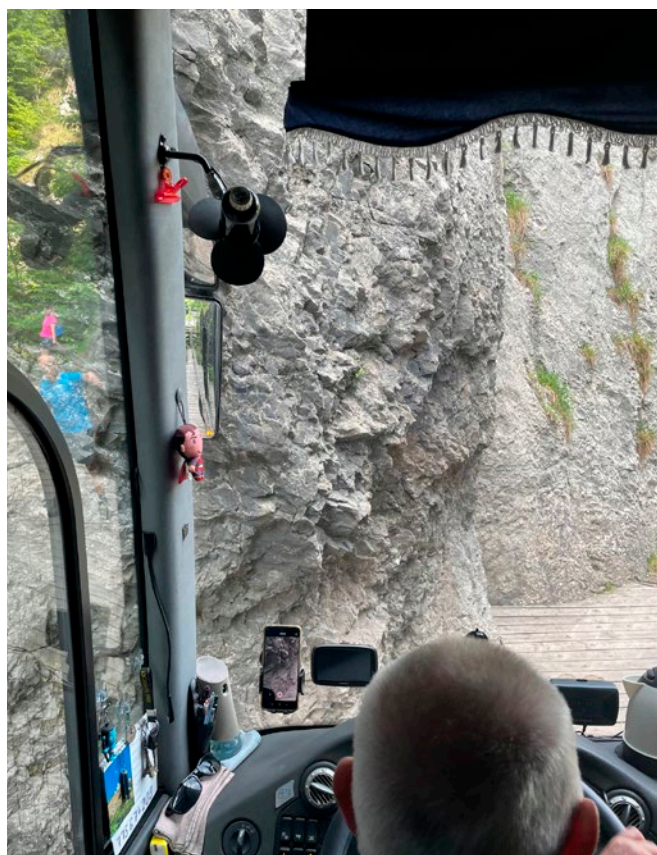
V sobotu 7. června se parta hukvaldských turistů, a nejen jich, vydala na oblíbený jednodenní zájezd pro rodiny s dětmi, letos na Slovensko, na Manínskou Tiesňavu.

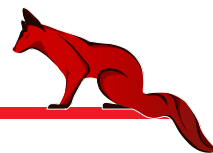
Už ráno vládla v plném autobuse dobrá nálada a cesta rychlé ubíhala. Jediným zádrhelem, který se však stal jedním z největších dobrodružství výletu, byl průjezd průsmykem Manínské Tiesňavy. Byl to zážitek pro všechny v autobuse, neboť to chvílemi vypadalo, že autobus uvízl a dál neprojde. Naštěstí nám pomohli naši bratia, dva Slováci odvedli skvělou navigátorskou práci.

Pak už šlo všechno hladce, každý si vybral svou trasu a vydali jsme se stezkou lesem a nádherných vyhlídek. Cestou jsme jich prošli hned několik, každá měla své kouzlo a kochali jsme se všichni. Někteří si vyšlápli i na vrchol Velký Manín 890 m.n.m. a zastavili jsme se i u Partyzánské jeskyně.

Když jsme se vrátili do výchozího bodu trasy, kempu, kde si dospělí mohli dát jedno pěkně chlazené a děti se pro změnu chladili v místním potůčku, završili jsme úspěšný výlet!

Chci tedy poděkovat organizátorům za skvělý výběr místa a trasy, za objednání ideálního slunečného počasí a perfektně strávenou sobotu s milými lidmi.

MEZINÁRODNÍ TATRA VETERÁN RALLYE BESKYDY 2025

AUTOR: KLUB TATRA VETERAN CAR CLUB KOPŘIVNICE

Klub Tatra Veteran Car Club Kopřivnice v letošním roce pořádal již 56. ročník Mezinárodní Tatra Veterán Rallye Beskydy 2025 ve dnech 29. 8. - 31. 8. 2025. Akce byla určena pouze pro historické osobní a nákladní vozy značky Tatra. Start byl dne 30. 8. 2025 v areálu Retaso na Prostřední Bečvě a trasa vedla přes Rožnov p. R., Trojanovice, Kunčice p. O., Tichá, Kozlovice, Hukvaldy, Lubina s cílem v Kopřivnici. Na trase účastníci na průjezdních kontrolách plnili

záživné úkoly. Jednou ze zastávek pro průjezdní kontrolu bylo i parkoviště u fotbalového hřiště na křižovatce od Kozlovic sobotu 30. 8. 2025 od 10:00 do 13:00 hod. Akce se zúčastnilo kolem 143 osobních vozů, z toho 16 nákladních aut nejen z ČR, ale i Rakouska, Německa, Slovenska a Polska. Celá akce dopadla na výbornou a všichni byli spokojeni. Za organizátory děkujeme SDH Hukvaldy za výpomoc. Více informací o celé akci najdete na stránkách.

MOTOROVÁ PILA, KYTARA, TUŽKA A PERO – TO JE SVĚT MARTINA HOLEXY

AUTOR: MONIKA VÁLKOVÁ, FOTO: MONIKA VÁLKOVÁ, ARCHIV MARTINA HOLEXY

Když se s Martinem Hoxou pustíte do řeči, brzy zjistíte, že jen těžko pro sebe hledá jednu „škatulku“. Třebaže je v profesním životě spjatý s vítkovickou kovárnou, v tom osobním se mění v řezbáře, muzikanta, básníka a také spisovatele – píše povídky, ale i celé příběhy. Tvrdí, že nerad nechává věci nedokončené. Jeho vydaná prvotina, román Tajemství Malinové hůrky, vznikla díky crowdfundingové kampani a nyní připravuje k vydání další knihu. Při rozhovoru mluví i o tom, že hodně lidí má strach vystoupit ze své komfortní zóny a veřejně prezentovat věci, které je baví a o nichž si myslí, že by mohly lidi oslovit. Říká, že to měl stejně, dokud nevyřezal sochu svatého Floriána pro hasiče v Rychalticích. Do té doby se moc neprezentoval, psal si do šuplíku a vyřezal jen pár drobností.

Kdo je Martin Holexa?

Jsem Vodnář, introvert s bohémskou duší. Mám rád lidi a tu pospolitost, kterou tady na vesnici máme. Jsem obyčejný venkovský kluk, který paradoxně prožil dětství ve Frýdku-Místku a sem jezdil za prarodiči.

Takže kdo vlastně jsi?

Úplně bych se nezařazoval do žádné škatulky, pokud se bavíme o tvorbě. Nic totiž nedělám stoprocentně – spíše do všeho tak trochu „strkám nos“. Na svůj tvůrčí blok jsem si

napsal: „Baví mne tvořit, líbat múzy, proto píši příběhy, poezii recituji ve svých písničkách a dřevu dávám duši.“

Jak se slučuje být introvert a mít rád lidi?

Docela jednoduše. Nemám rád místa, kde si lidé doslova šlapou na hlavu – třeba aquaparky, kde si člověk ani pořádně neroztáhne deku. Říkám tomu tučňákov. Na druhou stranu miluji svou rodinu, naše hromadná setkání o Vánocích nebo letních grilovačkách, kde se

nás sejde i třicet. V poslední době děláme sousedské akce – smažení vaječiny, máme Hukvaldský potlach, kde s kamarády organizujeme kulturní akce. Když můžu, pomůžu i ve sboru dobrovolných hasičů v Rychalticích. Navštěvuji řezbářská sympozia nebo přátele ve spolku začínajících spisovatelů a učím se novým věcem. Protiváhou toho všeho společenského je moje tvorba – uzavřu se do svého světa a nevylezu, dokud se mi nedobijí baterky.

Co děláš za práci?

Co tě živí?

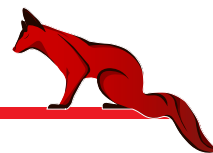
Jsem vyučený kovář – ne umělecký, ale průmyslový. Celý život pracuji ve Vítkovicích. Do kovárny jsem nastoupil hned po vojně a jsem tam dodnes. Před časem jsem uvažoval i o tom, že bych se živil řezbářstvím na živnostenský list, ale nehoda na motorce a následná rekonvalescence mě postavila zpátky na zem. Zjistil jsem, že si cením jistoty, kterou mi dává zaměstnání. Navíc bydlím mezi sousedy a uvědomuji si, že jim nemůžu každý den řezat motorovou pilou pod okny. A tak mi řezbařina zůstává jako koníček.

Ptal se tě někdo, co pro tebe znamenají Hukvaldy?

Na Hukvaldech se narodil můj otec. Já se do Rychaltic nastěhoval až v osmé třídě, když naši opravili dům prarodičů. Ale kamarády jsem tady měl už dávno, jezdili jsme sem docela často, takže jsem se nemusel nijak adaptovat a Hukvaldy jsem přijal za svůj domov vlastně okamžitě. Mám odtud i manželku a vyrůstaly nám tady děti. Při psaní mě tohle údolí kolem Ondřejnice inspiruje, takže můžu říci, že se držím kořenů života a růstu.

Uvažoval jsi někdy, že bys žil jinde?

Tyhle úvahy jsme samozřejmě jako mladí měli. Se svou holkou, dnes již třicet let

manželkou, jsme chtěli vylézt z hnízda. Být spolu, klidně i jinde. Bylo nám sedmnáct, chodil jsem do školy, mně pak čekala vojna. Po vojně už se nám nikam nechtělo. A kde bych si dokázal ještě představit žít? Bylo by to v rodišti mé mámy, v Trojanovicích Bystrém pod horou Stolová a Nořič. I tam je kus mého srdce.

Co tě umí spolehlivě rozesmát?

V poslední době náš vnuk Jirka. A pak hezký, milý, neškodný humor. Úsměv na tváři mi vykouzlí i pečený bůček se zelím, ale toho se mi poslední dobou moc nedostává.

V životopise na Databázi knih máš napsáno, že jsi optimista a pohodář. Prolíná se to nějak do tvé tvorby?

Když píšu básně a písničky, jsou spíš melancholické. Je to tak trochu protiváha mého životního stylu. Ale do povídek se snažím humor a optimismus zakomponovat. Smích a pohoda jsou kořením života, tak proč s nimi šetřit.

Kde nejčastěji bereš nápady?

Někdy se myšlenka vyloupne sama a někdy nápad doluju až někde z paty. Ale všeobecně při psaní naskočí to flow – prostě jedeš na vlně a přesně víš, kam směřuješ. U řezby buď víte dopředu, co chcete řezat, nebo vám to dřevo ukáže. Já mám nutkání pořád něco tvořit, a když mě jedna činnost omrzí, nabíjím se u jiné a pak se vracím k té první. A tak pořád dokola.

Co ti při tvorbě dělá největší radost?

Těch radostí je víc. Právě ten okamžik, kdy přijde nápad. Druhá radost je, když spadnete do onoho flow – to je jako droga. Třetí radost je, když se moje tvorba lidem líbí, ale tohle není hlavní motivace. Když jsem byl mladý, hrál jsem na kytaru i proto, abych balil holky. Časem jsem zjistil, že mě baví hledat melodie na mé básně – a to je moje radost dodnes. Tady musím podotknout, že se nepovažuji za muzikanta, neb si na kytaru vystačím s několika akordy.

Máš dílo, ke kterému se rád vracíš?

Jedna z prvních povídek byla Šopa – o tom, jak jsme ji vyklízeli, ale nakonec ji nevyklidili, protože si každý chtěl nechat ty své nashromážděné poklady. Z písniček mám rád Jelimana. Vznikla pro kapelu, kde hrála moje dcera Tereška. Jim se ale moc nelíbila, tak jsem si ji nechal. Rád si ji zazpívám a hrajeme ji s naší kapelou Řehole dodnes.

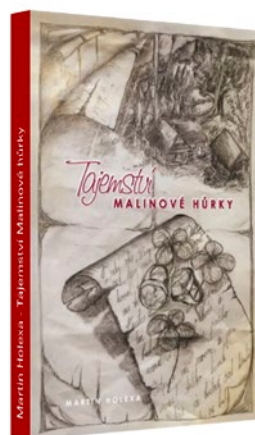
Jaké bylo vydání Tajemství Malinové hůrky?

Touhu vydat knihu jsem měl už dávno před Tajemstvím Malinové hůrky. Tehdy šlo o fantasy prvotinu s názvem Kajlí. Byl to příběh chlapce ze „světa před světem“. Pohrával jsem si s myšlenkou, že život na zemi se stále opakuje, jen lidé, zvířata a příroda se vyvíjejí podle aktuálních podmínek. Kajlí tam prožívá různá setkání a dobrodružství a tím čtenáře seznamují s tímto podivuhodným světem. Nakladatelství, které jsem oslovil, sice příběh ocenilo,

ale do edičního plánu se nedostal a skončil v šuplíku.

Poté přišla zmíněná kniha – Tajemství Malinové hůrky

Ano, to byla krásná záležitost. Ten pocit držet hotovou knížku v ruce se nedá popsat jinak než „wow“. Ale byla to i docela tvrdá lekce. Člověk

si ani neuvědomí, co všechno vydání knihy obnáší. Mé vydání proběhlo přes crowdfunding, což znamená, že si ji lidé koupili dopředu, aniž by věděli, jestli bude dobrá nebo ne. Znamější autoři mají tohle snazší, protože lidé už vědí, co od nich mohou očekávat. Snad budu jednou také známější autor. Podle ohlasu se mi snad povedla a lidé nebyli zklamani.

Chystá se něco nového?

Ano, napsal jsem příběhy Hukvaldské báchorky. Nyní je ještě reviduji, ale už jsem domluvený na vydání s Mirkem Bitterem, kterého jistě znáte z infocentra. Do knihy přispěje svými poznatky a skutečnými reáliemi, které se na Hukvaldech a v okolí našly. Prozradit mohu, že budou trochu pohádkové

i hororové, v průřezu středověku. Nebude chybět báchorka o hůkalkách nebo o čertovi v pivovaru. Sám jsem zvědav, jak knihu lidé přijmou.

O čem bude plánované autor-ské čtení v knihovně?

To ještě nevím. Ale určitě by mělo být z povídek. Otázkou je, kterou paní knihovnice vybere. Já ji lámu na povídku Deník plný ostudy, tak uvidíme. Poslední autorské čtení bylo ještě v knihovně v základní škole a tam nás překvapilo, že přišlo opravdu dost lidí – vlastně bylo narváno. Je pravdou, že mě přišla podpořit i rodina, ale i tak jsem koukal, kolik lidí projevilo zájem.

Pojďme k řezbářství. Co tě k němu přivedlo?

Dřevo mě vždycky fascinovalo. Všichni by čekali, že když jsem kovář, budu tíhnout ke kovu, ale to já ne. Kdysi jsme na zahradě shazovali hrušku. Nechal jsem si asi metrový špalek i s kořeny a ze dvou dlátetek vznikl trpaslík Hrůša. Dlouhou dobu zdobil naši zahradu. Nechal jsem ho částečně v zemi a časem začal uhnívat. Vykopal jsem ho, přeřezal a polo-viční Hrůša stojí před naší brankou dodnes.

Kolik soch jsi od sv. Floriána vyřezal?

Budou to desítky kusů, ať už menších nebo větších. Ještě nemám dostatečný „arzenál“ nářadí a času se taky nedostává.

Jaké používáš nástroje?

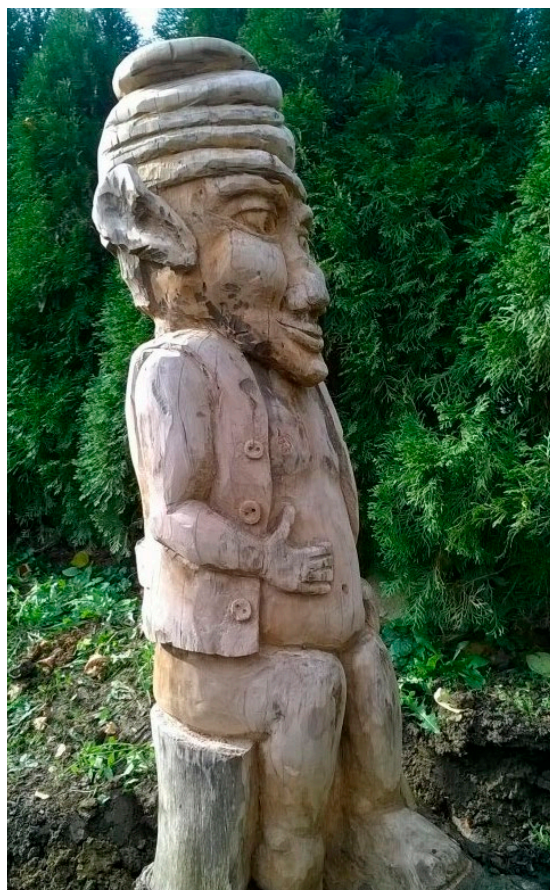
Na začátku jsem měl jen dvě dlátka a špalek, kterým jsem do nich tloukl. U sv. Floriána jsem už použil motorovou pilu a brusku – i když jsem měl k pile velký respekt. Stačí jeden špatný tah a je po soše. To u sochy z padesát let sušené lípy nechceš. Dnes už je to lepší, naučil jsem se improvizovat i lepit.

Jakou největší sochu jsi vytvořil?

Byla to socha hasičky pro palkovické hasiče na Myslíku. Vyřezal jsem ji z lípového špalku o průměru 70 cm a výšce přes 2 metry. Museli mi k tomu špalku dokonce postavit lešení. Tehdy jsem zjistil, že budu muset posilovat, abych si kromě ostudy neuříznul i hlavu. Bylo to opravdu náročné.

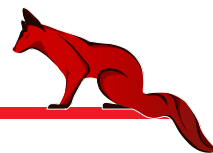
Nedávno jsi vyřezal sochu sovy pro naši knihovnu. Slavnostně byla odhalena na otevření knihovny v květnu letošního roku. Jak dlouho ti tahle socha trvala?

Kdybych ji dělal jen dláty, trvalo by to i víc než tři měsíce. Díky kombinaci s motorovou pilou to byly asi čtyři dny. Sovičky už řezat docela umím, ale chtěl jsem, aby seděla na knihách. Ty nesly čtyři stromy – buky s krásnými kořeny, které rostou v oboře. Vznikl tak prostor na nějakou lampičku, nebo knihu, nebo... tak. Snad v tom někdo ty stromy poznal.

Martin Hoxa ve zkratce

- řezbář, muzikant, básník i spisovatel a průmyslový kovář;
- hraje a zpívá v amatérské skupině Řehole (Řeháček, Hoxa);
- s manželkou je přes 30 let, mají spolu dvě děti;
- má jedno vnouče;
- nedávno oslavil padesátiny.

SPOLEK HUKVALDSKÝ POTLACH POŘÁDÁ

DIVOCH

3

ŘÍJNA 2025

D I V A D E L N Í P Ř E D S T A V E N Í

19:00 HOD

EDVIKA REHÁČKOVÁ
NKA VANEČKOVÁ

PETR
DUDA J.H.

JANA
ŠEBESTOVÁ J.H.

ZDENKA
BAJGAROVÁ

MARTIN
ŠPIČKA

JAN
LYSEK

IVA KASPEROVÁ
ANNA FOJTKOVÁ

DIVOCH
Divadlo Vřesinských ochotníků

**MEZI
nebem
a
ZEMÍ**

SVIŽNÁ A VTIPNÁ KOMEDIE, KTERÁ
JASNĚ PODTRHUJE, CO V ŽIVOTĚ STOJÍ
ZA TO, A TAKÉ FAKT, ŽE JE TŘEBA MÍT
TYTO HODNOTY NA ZŘETELI VŽDY A ZA
JAKÝCHKOLI OKOLNOSTI. INSCENACE S
ROMANTICKOU ZÁPLETKOU OD ÚSPĚŠNÉ
BRITSKÉ SCENÁRISTKY NEOTŘELE
PŘIPOMÍNÁ JEDINEČNOST LIDSKÉHO
BYTÍ TADY A TEĎ A OSLAJUJE LÁSKU
JAKO TU NEJVĚTŠÍ SÍLU, CO HÝBE
NEBEM I ZEMÍ.

KDE: SÁL ZŠ HUKVALDY

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

VSTUPNÉ 100 Kč

S PODPOROU OBCE
HUKVALDY

WWW.HUKVALDSKYPOTLACH.CZ

HUKVALDSKY.POTLACH@SEZNAM.CZ

(PUNK) ROCK BIKE FEST 2025

AUTOŘI: ALEŠ DRLÍK A MÍŠA HRČKOVÁ

V sobotu 26. července 2025 jsme v areálu hospůdky Koupaliště Hukvaldy uspořádali již 9. ročník festivalu MTB cyklistiky a rockové (letos spíše punkové) hudby. Programová náplň je už několik let velmi podobná.

V dopoledních hodinách probíhaly registrace jezdců pro všechny závody a později se všichni účastníci postupně podle věku připravovali ke startu. Jako první startují vždy nejmenší děti na odrážedlech a minikolech, po nich soutěží ostřílenější děti. Všichni zúčastnění i přihlížející projevují sportovního ducha, takže často dochází k lýtým soubojům mezi všemi kategoriemi.

Po dětech startoval hlavní závod, ve kterém závodníci absolvovali několik kol na okolních Palkovských hůrkách na zhruba pětilometrové náročné trati. Letos měli kromě kořenů a kamenů ještě jednu překážku – deštové přeháňky, které se nad námi na pár hodin přehnaly. Všichni závodníci se ale do závodu vrhli s obrovskou vervou a nezastavily je ani vrstvy bláta na předních i zadních částech těla. Vítězem závodu byl už tradičně Tomáš Kalita.

Závody probíhaly jako každý rok pod takovkou sportovního klubu Kohouti Pržno s vedoucím Vlastou Matýskem. Po hlavním závodu následovala další část programu – závod na pumptracku. Hlavním vítězem se stal náš místní Ondra Kubeša, zástupce kategorie junioři. Závod provázelo lehké mrhnutí a jízda na trati v dešti i po něm nebyla vůbec snadná.

Počasí nám program trochu zkomplikovalo. Mnoho závodníků a jejich rodinných příslušníků se po vyhlášení výsledků rozjelo do svých domovů – hlavně do suchého oblečení, a tak nám na doprovodný program pro děti moc účastníků nezůstalo. I přesto jsme ale zprovoznili skákací hrad, děvčata Maruška s Romankou malovala na obličej nejen dětem a hasiči z SDH Fryčovice nám připravili pořádnou porci pěny.

Hudební část byla letos trochu jiná. Z rocku jsme lehce přesedlali do energického punku a přivítali známé kapely Naivita ze Zvole, Backflipping Dog z Horní Bečvy, Vision Days z Brněnce a !V.V.Ú z pardubického kraje. Jednotlivé koncerty si užili nejen účinkující, ale také bohaté osazenstvo hospůdky, které tančilo, pogovalo a hlasitě se bavilo.

Závěrem bychom rádi poděkovali všem partnerům a sponzorům, kterými jsou: Obec Hukvaldy, Koupaliště Hukvaldy z.s., GTSTORE Hukvaldy s.r.o., ZR okna s.r.o., Střechy Jan Vymazal, Držik s.r.o., Stavkor Jan Tabach, Autoservis Zdeněk Bůžek, STK Rožnov p. R. – Jiří Sedlář, Zbyněk Sedlář, Penzion a restaurace U Námořníka Hukvaldy, Resort Hukvaldy, Coll Fashion, s.r.o., LP Efekt s.r.o., Vikymont stavby, s.r.o., Plzeňský Prazdroj, a.s. a Kohouti SK Pržno.

Děkujeme moc, tuto akci jsme schopni uskutečnit jen díky vám! A v neposlední řadě děkujeme všem našim přátelům a rodině, kteří nám tuto akci každoročně pomáhají uspořádat ve svém volném čase – Peťa Nevlud, Dali Fabriger, Iva Drlíková, Kuba Židek, Monča s Košou Košicovi, Monča Masnicová, Terka Czyžová, Dejv a Verča Drlíkovi.

Těšíme se na vás příští rok na 10. ročníku – jubilejní ročník bude stát opravdu za to!

ZABIJAČKA

AUTOR: MARTIN HOLEXA

Přišlo sychravé podzimní ráno a člověk by nejraději schoval nohu do teplých peřin, aby ještě pár hodin pospal, kór když se vrátí ze zábavy hodně po půlnoci.

„Vstávej Jarine, všichni už jsou dávno na nohou a ty si tady chrníš. A vyvětrej si tady, je tu smradu jako v opičárně.“ Přišla Majka vytáhnout syna z postele. Dnes ovšem o poznání dříve. Hned na to mu otevírá okno dokořán, aby čerstvý chladivý vzduch provětral pokoj odrostlého adolescenta. Jarin dobře věděl, že máma nedá pokoj, dokud medvěd brtník neopustí svůj brloh.

Bylo po spaní. Se zapřením rozlepil oči a mozek s lehkou kocovinou, pomalu nabíral na otáčkách, až dosáhl svého dnešního maxima. Skrz otevřené okno vnímal hrkání stolů, cinkání kastrolů a naběraček a to vše mísené s pokřiky. To se venku dohadoval Jarinův otec a jeho otce. A aby toho nebylo málo, mezi nimi pošťkával Alík, hnědobílý kříženec sousedovic jezevčice a nějakého psa, zmaten z toho, co se dnes kolem děje. Obyčejně brzy ráno vítá jen dědu Karla, který mu nese něco na zub a spolu pak obejdou hospodářství, aby zaopatřili bydlou.

Po chvíli se Jarin došoural k podkrovnímu oknu. Koukl vyjeveně dolů, než mu v hlavě konečně zapadly kolečka do toho správného ozubení. „Aha?, dneska máme zabijačku.“ Otec zrovna nesl stůl ze schodů, máma zametala dvůr, děda nesl polena pod varňu a z kuchyně štěbetaly další

ženské hlasy. „Ááá, pratetky už jsou tady taky.“ Přípravy byly v plném proudu. Kolikrát tohle už zažil a pokaždé je to stejné. Ranní nervozita a zmatek, aby všechno bylo na svém místě, než přijede strejda Valentýn, bratránek naší babi Milušky, kterému všichni říkali Valošku, vyhlášený to řezník v celém okolí.

„Tato, kaj s tím stolem.“ Funěl Tonda, držící na prsou starý festovní dubový stůl. Chtěl tím sám sobě dokázat, že ještě nepatří do starého železa a taky nebyla důvodem bezradnost, co jej přimělo se dědy, tedy jeho otce zeptat. Za ty léta zabijaček dobře věděl, kde stůl stává. Kdyby na to přišlo, klidně by všechno nachystal sám a určitě rychleji, bez jakýchkoliv zmatků, ale znal svého otce, kdyby se nezeptal, dozajista by stůl postavil naprosto blbě.

„Tož kaj! Či já vím, kaj? Až přijde Valošek, tak si řekne.“ To chtěl táta zrovna slyšet. Položil dubový stůl, jak býval za ty léta zvyklý, div mu při tom nekřuplo v zádech. S funěním těžce vydechnul, aby si ulevil a protáhl páteř.

„Ty Tondo, ale tady je to blbě, dej ho raději dál od schodů, ať máme volný průchod do chalupy.“ Na to si mohl táta vsadit, ale držel se. Popadl stůl a posunul ho o metr dál. Otočil se na dědu, aby se ujistil, že jsou v tom konečně za jedno, ale děda už se věnoval jiné práci, jako by na tom nezáleželo.

Mezitím už kuchyň žila naplno, bublala a voněla. „Majko, já myslím, že teho česneku už je dost.“ Volala Maruška,

sestra naší babi na mámu.“ Ta samozřejmě zkušeným okem změřila hromádku. „Ještě přidej, aspoň dvě hlavy Maruško, česneku není nikdy dost.“

Boženka, druhá teta, pro změnu sestra našeho dědy Karla, zkontrolovala hrnec, kde se vařily kroupy. Vzala velkou vařečku a vylovila pár kousku. „Majko, já myslím, že ještě chvíli vařit, co říkáš?“ Majka odborně poválela kroupy v puse, jako by koštovala vlašský ryzlink. „Ne Boženko, už jsou, tak akorát na skus. Mařenko, pojď, podrž nám cedňák, slejeme horku vodu a dáme kroupy pěkně vychladit.“ Velitelský můstek byl jednoznačně obsazen.

„Tondo, co tam stojíš jak fošna v šopě?“ Zahlídl děda Tonda, svého syna jak postává, rovnajíc si záda. Evidentně to se stolem přehnal. Už není žádný mladík. „Pojď mi pomoci vymýtit varňu.“

„A kde je kurňa Jarek?“ Zahulákal schválně tak, aby ho slyšel i jeho chrnící syn, načež se přes celý dvorek ozývalo klení, skřípot, hrkání a vrzání. To jak se snažil sám ze šopy vydolovat varnu a odkulit ji na místo určení, kde už děda chystal dříví na podpálku.

„Jarinééééé!“ Zahřměl znovu otcův hlas. „Majko, kde je ten Jarek?“

„Tož kaj myslíš? Chrápal, přišel až nad ránem, gyzd, ale už ide.“

Když Tonda zahulákal potřetí, měl už Jarek dávno spočítané, že to je tak akorát čas se objevit, aby tata nevypěnil.

„Však už jsem tu. Chceš pomoci?“

„Včil už nic. Milostpán se prospí a přijde, až je všechno hotové!“ Mružel Tonda, udýchaný a zchvácený od tahání varny. „Víš co, zajdi už pro vodu a nalej ji do varny, ať je horká dříve než přijde Valošek. Jarine, ale pitnu!“ Jarek obrátil oči v sloup, jakože není přece debil. To, že vloni chtěl do hrnce nalít dešťovku, už nějak opomněl, na rozdíl od otce.

„Ještě ni, počkej s tou vodou, dám ti rýžák. Copak do té špíny můžeš let vodu?“ Jarin raději nic nekomentoval a poslušně následoval mámu do kuchyně, ale oba se zastavili v půli cesty. Na schodišti se objevila babička Miluška. Strýc Gusta, babiččin švagr ji zrovna dovezl z kostela a zase odjel, neb jak tvrdil, nemůže vidět krev, natož mrtvé zvíře, ale na gulášek prý dojde.

„No vidím, že se to tady moc nehýbe. Počkej, Majko, jen si vezmu zástěru a už jsem tu.“ Chvilí na to vyběhla ven i s vařečkou a pusou plnou krup. „Majko, ty kroupy ještě chtěly povařit.“ Na odpověď Majky ovšem nečekala. Držela ruce v bok i s tou vařečkou a otáčela se kolem dokola, jako vojenská Tamara, aby vysondovala, kde je děda Karel s Tondou. „Majko, nevidělas chlapy? Zase jsou kajsi zašiti. Chudák Jarek je tu na všechno sám a Valošek tu bude, co by dup.“ Máma obrátila oči v sloup, neb musela abdikovat, velitelský můstek byl přeoobsazen.

(Zatím v šopě)

„Tož ať to všechno klapne,“ přizvedl děda Karel štamprličku a společně s Tondou zalomili krky. Obsah pálenky do nich spadl, ani se nezašklebili, jen děda ještě chvíli stál s otevřenou hubou, aby trochu schladil ten hřejivý pocit.

„Ta píše, co, Tondo? Však je ještě předloňská. Nejlepší ročník. Letos esli bude dvacet litru, tak bude dobře. Sviňa rok.“ Ještě olíznul štamprli, když se u šopy objevila babi. Ta měla lepší čuch jak Alík.

„Tady jste vy dva, kde jinde, to jsem si mohla myslet. Co se tu zašíváte? Za chvíli je tady Valošek a připravené je všechno jenom z poloviny,“ hudrovala babi jako krocan na dvorku. Tonda s respektem před mámou schoval skleničku do kapsy, ovšem Děda s flaškou za zády, už za ty léta krásného soužití, věděl jak na svou ženu. „To je dobře, že jdeš, Miluško. Na ty troky nás bude muset být více, sami dva je nevytáhneme.“ Promluvil na babi bez zardění a s úplnou vážností.

„To víš, já mám tak čas se tady tahat s trokami. Počkejte, zajdu pro Jarinka, ten má síly dost. Jarinéééé.“ Koukla ven ze stodoly a už si to zamířila rovnou k němu.

„No vida,“ uchichtl se děda, když byla babi z dohledu. „Tak synku ještě do druhé nohy a jdeme na ty troky.“

„Jarku, šmidláš to jak mýdlo po řiti.“ Vzala mu babi rýžák z ruky. „Val za tatu do šopy, je tam s dědou a potřebují pomoc vysmýčit troky, já ten pařák ještě přetáhnou.“ Koukla odborným okem na útroby pucovaného hrnce.

„Synci, opatrně je sundejte z držáku a odneste ke chlívku. Však ty už Tondo víš jak.“ Jal

se děda organizovat postup vyproštění zaházeného dřevěného koryta. Pak se usmál a byl fuč. Tonda zakroutil hlavou, ale otce respektoval, za život už si odedřel svoje, dnes už bral zabíjačku jako svátek, který si člověk má užít a ne odedřít. Tedy z jeho pohledu. V devět ráno už bylo vše připraveno. Děda topil pod varnou, všechny hrnce, mísy, nože pečlivě vyčištěné a připravené na dlouhém stole, sestaveného pro ten účel z dřevěných kozlíků a široké fošny. Samozřejmě nechyběl ani Tondův dubový stůl. Majka ještě pucovala nerezové háky z udrny, aby se dalo maso pěkně rozvěsit na připravenou lešeňovku. Taky dřevěné korýtko na ovar, prasečí hlavu a všechny ty uvařené dobroty do tlačanky, vanička na prejt do jelítek a jitrnic, taky obrovský cedník, špejle, špagát... všechno se zdálo být na svém místě, jak to má Valošek rád připravené. Jarin zrovna proplachoval vydrhnuté troky, když se z ulice ozýval nezaměnitelný zvuk škody MB.

„Růža je tady,“ spráskla ruce babi. Pověsila hadr na šňůru a běžela jim naproti, aby otevřela vrata. A zatím co zeťák Vašek neuměle parkoval své MB, mohla se babi přivítat se svojí dcerou a dětmi.

Chvilí na to, přijel i Tondův bratr Rudolf se švagrovou Janou a dětmi. „Vašku, posuň si tu svojí popelnici, nejste tady sami.“ Poškádlil Rudolf Vaška, aby zamachroval svým novým, modrým žigulíkem. Ruda byl totiž štajgr na šachtě a o peníze nouzi neměl.

Za chvíli už to na dvorku, žilo jako na kolotočích. Děti vyskálaly z aut a sotva se přivítaly

s babičkou, byl jich najednou všude plný dům. Pepík obsadil čerstvě vydrhnuté troky a tvářil se jako Inčučuňa, náčelník Apačů, plující v kánoi. Frantík jeho mladší bráška, jej okamžitě následoval a k dobru zabavil dvě velké vařečky, které se v tu chvíli proměnily v pádla. Malého Karlíka pro změnu zajímaly všechny hrnce, kastrolы a pokličky okolo a počal na ně tlouct jako na bicí. Anička zamířila rovnou ke chlívku, kde krom Pašíka, mimochodem pořádného bravka, choval děda také králíky, slípky a kačenky. „Ná puta, puta, na.“ Pustila slípky na dvůr, aby se napásly zeleného, jako to dělává i děda, zatím co Majda, její starší sestra, nemohla chybět tam, kde něco vonělo, takže než se babi se všemi přivítala, už seděla v kuchyni u tetiček, v ruce vrchovatou naběračku a zkoušela, jak chutnají kroupy. „Máš to dobré babi.“

„Basa má čtyři struny, každá jináč brní. Děcka valte si hrát za chalupu, a nemotejte se tady.“ Zpustila babi Miluška a radost ze setkání s tolika vnoučaty, se proměnila v lehkou paniku, jelikož se v několika málo okamžicích rozplynul předem stanovený řád.

Sotva skončilo hromadné přivítání, dofrčel na pincku (pio-nýru) i strejda Valentýn. „Ahoj holky! No teda vám to sluší čím dál víc.“ Zalichotil Majce a ostatním ženským, které se k němu seběhly jako slípky ke krmení, načež si holky začaly upravovat vlasy jako nějaké mladice.

„Valošku, ty si furt stejný babjař.“ Mávla rukou babi Miluška a chytila ho kolem ramene, zatím co děda Karlík odněkud

přispěchal s flaškou myslivce, aby se všichni vespolek uvítali. „Tak tě zase u nás vítám, Valošu,“ ulil mu děda stopečku. To se ví, že u jedné nezůstalo, až babi musela dědovi vytrhnout flašku z ruky, aby v ní ještě cosi zbylo na později. Poté si Valošek zkontroloval, jestli je vše tak jak má být, jestli jsou kroupy dost uvařené, česnek a cibule naloupané, čistý lavor na odkrvení, jestli je voda v pařáku dost horká no prostě všechno muselo hrát. Kdo je připraven, není překvapen.

„Tondo, ten stůl máš blbě“ a ukázal na místo, kde vždycky stával. V Tondovi to zabublalo jak burčák v demijonu, ale nic neříkal, jen popadl stůl a uložil jej tam, kam patřil, přesně tam kde jej dával pravidelně každý rok.

„Tak co synci?“ Promnul si ruce a otočil se na Rudu a Vaška jako na malé uličníky. Vašek se k takové práci totiž moc nehodil. Jako intelektuál se vyznal v číslech, znal teorii všeho, ale ruce měl prakticky levé. Strejda Ruda byl pravý opak, uměl si se vším poradit, akorát neměl trpělivost něco extra řešit. Jako štajgr, byl zvyklý všechno řešit silou, co nešlo povolit, šlo každopádně ulomit, přitom by mouše neublížil. Ted' tam stál s montérkami, jak se říká, na půl žerdi a marně hledal šňůrku, která mu utekla někde do švu. „Mrcho!“ Jeho snaha byla naprosto zbytečná, prst by vlezl maximálně do lešeňové trubky, natož do malé skuliny u montérek. „Škrrrrrrrrrrrrrrrrrk“ šev povolil i s látkou.

„Rudo, já se nedivím, že na Staříču máte překročené normy. Vždyť ty v pazurach,

musíš lámat uhlí jako sušenky do kafe. Podržíš mi bravka, bo u tebe, bude jako v klinči." To chtěl Ruda zrovna slyšet. Na šichtě je na lidi jak pes, ale jinak lítostivý měkkota. Neměl rád tuhle část zabíjačky a vždycky si jí odtrpí, neboť si ho pro jeho sílu Valošek vždycky vybere.

„Prosím tebe pojď, já ti to opravím. Chodíš tu s holu řitu, jak malý Jarda." Rovnala Jana svého Rudu do latě a už ho brala do chalupy, aby nedělal ostudu.

„Tondo, ty zatím s Vaškem běžte pro pašika a jako vždy, klidně a s rozvahou. Tady máte provaz, však už to znáte," poplácal Tonda po rameni. Ještě prohodil pár slov s dědou a babi a šel si chystat vercajk. Sundal z pionýra brašnu a začal z ní tahat svůj osobní poklad, na který nedal dopustit, natož šáhnout. Opatrně rozbalil sadu nožů, které vlastnil od vyučení i s ocílkou, sekáček na maso, pilku, sekerku, řeznickou pistoli, háky, zvonky a řetěz na čištění štětín, mlýnek na fašírku a plnění střívek, rozporku na pověšení prasete, no postě všechno, co má správný řezník vždy k ruce. Nakonec se opásal zástěrou a jal se nože obtahovat ocílkou. Palcem zkontroloval břit, a když byl spokojen, vytáhl řeznickou pistoli. To se ví, že kluci Frantík s Pepíkem u toho nemohli chybět, taková událost se nestává každý den a brali to jako velké dobrodružství na divokém západě.

„To jsou vlhací nože a to je tomahak," ukazoval Pepík prstem na rozložené nástroje. Neumě ještě všechny písmena pořádně vyslovit. „Dědo, dědo, že nám uděláš luk

a šípy?" Žadonil Frantík. Děda byl totiž pro každou klukovinu a nebylo nic, co by nedokázal vyrobit. Děda se usmál, bavila ho ta děcka představitost. „Až pak kluci, teď není čas" a fouknul do ohýnku pod varnou.

„No to by nám ještě chybělo! Ještě není zasklené okno do chlívků. To byl taky nápad vyrobit klukům prak. Kdo to kdy viděl?" A zatím co se babi durdila s rukama v bok, malý Karlík využil chvilky, kdy si Valošek odskočil do chlívků zkontrolovat Tonda a strejdu Vaška, neb se mu zdálo, že jim to nějak trvá a nepozorovaně si vypůjčil krásně zlatou patronu, zvědavě si jí prohlížel, ale když babi na dědu zahudovala, žbluňk, byla v kýblu s vodou. Dělal jako by nic, a když si šla babi po svých, zase jí nepozorovaně vytáhnul, osušil ve svetru a koukal na ní jako na zlatý dukát. To by kluci koukali. Oni budou mít luky, ale on má patronu jako správnácky kovboj. Pohrával si s myšlenkou, schovat si tento poklad do kapsy. Ale krást se nemá, říkala maminka. Jeho myšlenky však byly přerušeny dříve, než mohly být uskutečněny.

„Chlapče, to není na hraní, to je moc nebezpečná věc!" Zlobil se Valoš, ale spíše na sebe, než na Karlíka. Taková neopatrnost. Vzal mu jí z ruky a opatrně vložil do pistole. „Miluško, Majko! Vezměte si ty kluky odtud, u toho nemusí být. A kde je Ruda? Včil ho tady potřebuju."

„Však už ide Valošku. Děcka domu, tu se fčil nemůžete ochomýtat. Jarine, pomoz mi je odvést do chalupy, vždyť oni jsou jako živé stříbro. Kluci nejdřív trucovali, ale když Jarin

každému slíbil jeden prasečí tesák, dali si říct a poslušně následovali tetu Majku do pokojíčku, kde již na ně čekala Anička s Majdou. Evidentně je odklidili z kuchyně, stejně jako kluky od chlívků. „Nate děcka, tady máte pexeso a nezlobte." Snažila se tu kupu živých blech zabavit.

Z venku se začal ozývat hluk, funění a ryk. To už chlapi tahali pašika ven a jemu se evidentně nechtělo. On to byl taky pěkný macek, skoro dva a půl metráků.

„Rudo, chytني ho vzadu za nohu a vy ostatní tahejte vepředu, ať se nehne. Karlíku lavor na krev." Začal Valošek dirigovat chlapy jako symfonický orchestr. S ubývajícími silami, emoce začínaly vzrůstat, ale vše zatím šlo jako na drátkách. Pašík se ani nehnul, zůstal strnule stát, nemaje jinou možnost. Valošek přiložil praseti pistoli na čelo a plesk. Místo rány vyšel jen takový plivanec. Hrot, který měl tento koncert ukončit, spíše pašika vydráždil a do jeho žil se vlévala nová energie.

„Kurňa, fix, to so ještě nestalo. Asi byla vlhká, nebo co. Chlapi držte ty provazy pořádně, bo jak uteče do lesa, už ho v životě nenajdeme." To už držel provazy taky děda i Jarin. Tady se ukázala opravdová síla strejdy Rudy. Nebýt jeho, bylo by prase dávno někde za kopcem.

„Ti chlapi jsou fakt někdy jak malí, všecko musí dramatizovat." Komentovala babi Miluška překřikování z venku. Netušila totiž, co se skutečně venku odehrává. Tuto pasáž ženy nemusely vidět a raději chystaly v kuchyni vše ostatní, co bylo potřeba. „Holky pojďte

si dát jednu, bo pak už nebude čas."

Než stačily do sebe obrátit štamprli, ozvala se rána a veškerý ryk utichl. Tentokrát patrona dílo dokonala. Valoš jedním odborným vpichem přefal pašíkovi tepnu a lavor už se barvil do ruda.

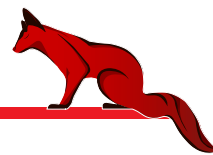
„Boženko, můžeš!" To byl pokyn pro tetu, aby šla míchat krev. Za ta ty roky už měl každý svou práci a Boženka měla zrovna tuhle. „Boženko, ale míchej tu krev pořádně, ať se ti nesrazí." Popíchнул Valošek schválně Boženku, neb věděl, že je chytlavá jako mucholapka a taky že jo. Kdyby mohla od kýblu plného horké krve odejít, už by tady nebyla. „Ježíši, Marija, já že neumím míchat krev? Víš, na kolika zabíjačkách už jsem míchala krev? A nikdy se mi nesrazila." Probodávala Valoška očima. „Však já vím, Boženko, že už pamatuješ zabíjačky za první republiky." No to chce zrovna každá žena slyšet. V Božence to vařilo a její frekvence míchání vzrostla o dva převodové stupně.

„Boženko, já se divím, že za ty roky Valoškovi pořád skočíš na ty jeho řeči. Jako bys ho neznala, vždyť je to starý kozel." Odlehčovala rychle Miluška situaci.

„Tak se nezlob, Boženko. Vždyť já vím, že jsi nejlepší. Nikoho jiného bych na tu práci nechtěl. Ale když ty jsi tak pěkná, když se zlobíš."

To byl celý Valošek, jednou větou způsobil bouři a druhou dokázal rozjasnit celou oblohu. Boženka se na něj podívala, celá rudá a úsměvem jako prvnička.

... pokračování příště...

PODĚKOVÁNÍ

AUTOR: LIBOR KOLLER

Projekt s názvem Rozšíření a modernizace provozovny Collfashion s. r. o. bude spolufinancován z prostředků Evropské unie prostřednictvím

COLL Fashion s.r.o. rozšiřuje a modernizuje své podnikání díky podpoře MAS Pobeškydí. Prostřednictvím Intervence 52.77 – LEADER v rámci vyhlášené dotační výzvy MAS Pobeškydí, z. s. ze Společné zemědělské politiky (SZP) obdrží dotaci ve výši 248 228 Kč.

Popis projektu a přínosy spolupráce s MAS:

Společnost COLL Fashion s.r.o., známá výrobou a prodejem dámské konfekce, úspěšně realizovala projekt s názvem „Rozšíření a modernizace provozovny COLL Fashion s.r.o.“. Cílem projektu bylo zlepšit zázemí společnosti, rozšířit nabídku služeb a přiblížit se zákazníkům – jak maloobchodním, tak i velkoobchodním. Díky realizaci projektu vznikla nová outletová prodejna, kde si zákazníci mohou zakoupit starší kolekce za výhodnější ceny. Zákazníci tak získávají kvalitní zboží za dostupnější ceny. Další důležitou částí projektu je vybudování showroomu pro velkoobchodní zákazníky z blízkého okolí. Showroom umožňuje lepší prezentaci výrobků a zavedení nového standardu v oblasti velkoobchodního prodeje. Tím společnost zvyšuje svůj dosah a získává

nové obchodní partnery.

Významnou součástí modernizace bylo také vybudování profesionálního fotografického ateliéru, který umožní focení produktů i na živých modelech – a to v jakémkoli ročním období. Studio je vybaveno moderním osvětlením, profesionálním fotoaparátem a další technikou, která výrazně zlepší kvalitu a rychlost produktové fotografie. To pomůže urychlit prezentaci nových kolekcí na e-shopu a dalších platformách.

Aby byla práce efektivnější, společnost také pořídila elektrický vysokozdvizný vozík, který usnadní manipulaci s krabicemi s oděvy, a výpočetní techniku, která zlepší administrativní zázemí a obsluhu prodejny i skladu.

Tento projekt by nevznikl bez podpory Místní akční skupiny (MAS) Pobeškydí, z. s., která společnosti poskytla finanční příspěvek z fondů EU. Díky této pomoci může COLL Fashion s.r.o. růst, inovovat a přinášet lepší služby svým zákazníkům. Podpora MAS hraje klíčovou roli při rozvoji malých a středních podniků v regionu a přispívá ke zvyšování konkurenceschopnosti místních firem. Děkujeme za podporu, která posouvá místní podnikání vpřed!

<https://www.pobeskydi.cz/>

JAK VZNIKLA NAŠE POHÁDKOVÁ KNIHA Z BESKYD

AUTOR: BARBORA KUBÍKOVÁ

Jmenuji se Barbora Kubíková, jsem kadeřnice, nějakou dobu jsem bydlela v Rychalticích a pracovala v kadeřnictví v hotelu na Hukvaldech. Nyní bydlím ve Frenštátě pod Radhoštěm a pracuji v Trojanovicích. Donedávna by mě ani nenapadlo, že jednoho dne vydám pohádkovou knihu. Ale když se spojí láska k dítěti, špetka fantazie a chuť tvořit, vznikne něco, co může potěšit i ostatní.

Všechno začalo u večerního vyprávění. Můj syn Mojžíšek nechtěl před spaním poslouchat cédéčka ani číst z běžných knížek. Vždycky říkal: „Maminko, pohádku pusinkou.“ A tak jsem si začala vymýšlet vlastní příběhy – o černokněžníkově, dračích, vodníkovi, pokladu i malých mravenečcích, kteří ukazují, že i ti nejmenší mají velkou sílu. O dobrou, zlou a o tom, jak mocná je láska. A všechny se odehrávají v krajině, kterou milujeme – v kouzelných Beskydech.

Když Mojžíšek začal svoji školní docházku ve Veřovicích a zrovna probíhal covid,

přišel s nápadem: „Maminko, napišme si naši vlastní knížku.“ Já psala, on maloval – a tak začalo vznikat něco, co jsme si nejdříve mysleli, že zůstane jen doma v šuplíku. Ale když jsme pár pohádek ukázali rodině, sousedce a známým, jejich nadšení nás přesvědčilo, že bychom se měli podělit i s ostatními.

Tvořili jsme dlouho a s přestávkami. Po práci, večer u čaje, jsem psala nové příběhy a jeho obrázky mají něco, co dospělý člověk vykouzlit neumí – opravdovost dětského pohledu. Nakonec jsme přidali i několik černobílých ilustrací, které si děti mohou samy vybarvit. Knížka tak dostala i hravý, interaktivní rozměr.

V půlce prázdnin naše knížka vyšla z tiskárny! A nejen to – audiokniha je už také hotová a spustili jsme i webové stránky s e-shopem. Pokud si chcete knihu koupit osobně, najdete ji v informačních centrech v Trojanovicích a na Hukvaldech nebo přímo v mém kadeřnictví v Trojanovicích.

Nejsem spisovatelka. Jsem máma, která chtěla vytvořit něco smysluplného a opravdového se svým synem. Věřím, že když se do příběhu vloží srdce, lidé to poznají. A tak vás srdečně zvou do našeho světa pohádek – světa plného dobrodružství, kouzel, tajuplných bytostí a hlubokých poselství o tom, co je v životě opravdu důležité.

Tento projekt byl realizován i za finanční podpory obce Trojanovice prostřednictvím grantového programu, z daru starosty Frenštátu pod Radhoštěm pana Rejmana, obce Veřovice a obce Hukvaldy. Je skvělé, že obce podporují podobné projekty i aktivity v oblasti sportu a dalších veřejně prospěšných činností.

Dále poděkování patří všem přispěvatelům na veřejné sbírce Donio.cz.

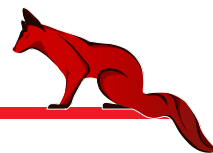
PODĚKOVÁNÍ

AUTOR: MARCELA HILLOVÁ

Chtěla bych poděkovat panu Carbolovi z Pekárny PINO, který do naší vesnice zajíždí třikrát v týdnu už 13 let. Má u nás pět zastávek, jezdí v pondělí, středu a v pátek. Vím, že spousta lidí si někde nakoupí cestou z práce. Ale je tady i velká skupina seniorů a taky maminky na mateřské, které jsou rády, že nakoupí čerstvé pečivo a základní potraviny skoro u domu. Pan Carbol už je také senior, ale stále ho baví brzy ráno vstávat, přebírat od dodavatelů zboží, naskladnit ho do pojezdny prodejny a spolu s paní prodavačkou vyjet každý den za zákazníky. Myslím si, že je třeba poděkovat a pochválit veřejně takové lidi.

Děkuji, Marcela Hillová, spokojená zákaznice.

JUDO BESKYDY z.s.

STAŇ SE ČLENEM ÚSPĚŠNÉHO SPORTOVNÍHO KOLEKTIVU.

www.judobeskydy.cz

PŘIHLÁŠKA

**Frýdek - Místek „Bahno“ - Dobrá
Nošovice - Raškovice - Morávka
Frýdlant - Nová Ves - Střítež
Komorní Lhotka - Hnojník
Dolní Domaslavice - Řepiště - Brušperk
Fryčovice - Palkovice.**

VYBERTE SI ZÁKLADNU.

BABY JUDO - Jde o systematické cvičení dětského juda s propracovanou metodikou pro děti od 4 do 6 let. Děti se učí především základům gymnastiky. Získají návyky potřebné pro soustavnou sportovní přípravu v pozdějším věku. Věnují se rozvoji síly, rychlosti, obratnosti a vytrvalosti zejména formou zábavných cvičení, her a soutěží. Baby judo je vhodné pro všechny kluky i holky. S úspěchem se zapojí i děti s nadváhou a sníženou motorickou schopností, které by se v jiných sportech hůře uplatňovali. Judo bylo organizací UNESCO doporučeno jako mimořádně vhodný sport pro děti. Tréninky jsou koncipovány tak, aby se děti mohly zapojit kdykoliv v průběhu roku.

KROUŽEK PO ŠKOLE – přihlásit se můžou všechny děti od šesti let. Děti se zde naučí základní dovednosti z gymnastiky a judistické pády nezbytné pro další trénování. V průběhu jednoho roku se výrazně zvýší jejich fyzická zdatnost, naučí se také disciplíně, sebeovládání, trpělivosti. Naučí se přijmout prohru ale především zvítězit. Děti se zúčastňují vhodných soutěží odpovídajících jejich připravenosti.

SPORTOVNÍ KLUB JUDO, VÝKONOSTNÍ A VRCHOLOVÝ SPORT – Všichni zájemci, kteří se judu chtějí věnovat na závodní úrovni, nebo se intenzivně zdokonalovat v technikách judo. Děti a mládež prochází intenzivní a náročnou přípravou pod vedením nejlepších trenérů s mezinárodními zkušenostmi. Pravidelně se zúčastňují mistrovských soutěží doma i v zahraničí. Několikrát ročně mají možnost další kvalitní přípravy na tréninkových kempech a seminářích. Nejlepší jsou zařazeni do tréninkových center vrcholového sportu a státní reprezentace.

Nezávaznou a bezplatnou, předběžnou přihlášku vyplňte na www.judobeskydy.cz, nebo použijte QR kod
V případě neúčasti bude přihláška stornována. **BLIŽŠÍ INFORMACE NA** www.judobeskydy.cz,
email: judoskpova@seznam.cz, tel.: 605513443, 605513429

KOMPLETNÍ ZÁRUČNÍ I POZÁRUČNÍ SERVIS VAŠÍ FOTOVOLTAIKY

OBJEDNEJTE SI SERVIS JEŠTĚ DNES

- ✓ Komplettní kontrola Vaší FVE
- ✓ Termovizní měření a kontrola spojů
- ✓ Diagnostika střídače, baterie i panelů
- ✓ Správný chod celého systému
- ✓ Čištění FV panelů

- Dlouholetá zkušenost – přes 12 let na trhu
- Reagujeme rychle – termín servisu domluvíme do pár dní
- Servisní síť po celé ČR – přijedeme tam, kde nás potřebujete
- Servisujeme systémy od všech výrobců a dodavatelů

OBJEDNEJTE SI SERVIS

+420 773 770 770

servis@penizenastrese.cz

PENÍZE STŘEŠE

KAMENICTVÍ

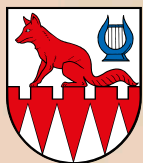
Hynek Karásek

VÝROBA A REKONSTRUKCE
HROBŮ
SEKÁNÍ A OBNOVA PÍSMO

 774 22 88 30

kamenictvikarasek@seznam.cz

www.kamenictvi-karasek.cz

Hukvaldský Dvůr vyhlašuje
ve spolupráci s obecní knihovnou,
pod záštitou Obce Hukvaldy

fotografickou soutěž
pro občany na téma:

Hukvaldy v podzimním hávu

Do soutěže se zapojíte vyfocením fotky
na dané téma, fotka musí být vyfocena v rámci
katastru obce Hukvaldy a místních částech,
zasláním e-mailem spolu s kontaktními údaji
do 16. 11. 2025 na info@hukvaldskydvur.cz

Fotky budou hodnoceny nezávislou porotou.
Tři nejlepší z každé kategorie budou ohodnoceny
a odměněny dárkem od Obce Hukvaldy.

Soutěž probíhá v kategoriích:
Kategorie děti a mládež do 18 let.
Kategorie dospělí nad 18 let.

Více informací a podmínky na www.hukvaldskydvur.cz

HUKVALDSKÝ OBČASNÍK

Povinné údaje periodického tisku územně samosprávného celku obce Hukvaldy dle zákona č. 46/2000 Sb.:

Termín vydání: Září 2025 • Uzávěrka dalšího čísla: 25. 11. 2025

Název, sídlo vydavatele: Hukvaldský občasník, Obec Hukvaldy, Hukvaldy 3, 739 46 Hukvaldy, okres Frýdek-Místek

IČ vydavatele: 00297194

Četnost vydávání: čtvrtletně, zdarma • MK ČR E 12335

Redakční rada: Ivana Hrčková, Michaela Hrčková, Monika Válková, Svatopluk Lév, Karel Šlosar

Adresa pro zaslání příspěvků: obcasnik@hukvaldy.eu

Grafika, sazba: Monika Válková, **Foto na obálce:** Svatopluk Lév, Monika Válková

Tisk: Kleinwächter Holding s.r.o.

www.hukvaldy.eu